

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 102

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

49 tomas

2006 m. balandžio 11 d.

Turinys

I Aktai, kuriuos skelbti privaloma

★ 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 561/2006 dėl tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų suderinimo ir iš dalies keičiantis Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 3821/85 ir (EB) Nr. 2135/98 bei panaikinant Reglamentą (EEB) Nr. 3820/85 ⁽¹⁾	1
Pareiškimas	14
★ 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/21/EB dėl kasybos pramonės atliekų tvarkymo ir iš dalies keičianti Direktyvą 2004/35/EB	15
Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos pareiškimas	34
★ 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/22/EB dėl būtiniausių sąlygų Tarybos reglamentams (EEB) Nr. 3820/85 ir (EEB) Nr. 3821/85 dėl su kelių transporto veikla susijusių socialinių teisės aktų įgyvendinti ir panaikinti Direktyvą 88/599/EEB ⁽¹⁾	35
Pareiškimai	44

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 561/2006

2006 m. kovo 15 d.

dėl tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų suderinimo ir iš dalies keičiantis Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 3821/85 ir (EB) Nr. 2135/98 bei panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 3820/85

(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

kadangi:

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 71 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾, atsižvelgdami į 2005 m. gruodžio 8 d. Taikinimo komiteto patvirtintą bendrą tekstą,

(1) Kelių transporto srityje 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 3820/85 dėl tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų suderinimo ⁽⁴⁾ siekiama sudaryti vienodas konkurencijos sąlygas tarp sausumos transporto rūšių, ypač kelių transporto sektoriuje, bei pagerinti darbo sąlygas ir saugų eismą keliuose. Šiose srityse pasiekta pažanga turėtų būti įtvirtinama ir plečiama.

(2) 2002 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/15/EB dėl asmenų, kurie verčiasi mobiliąja kelių transporto veikla, darbo laiko organizavimo ⁽⁵⁾ reikalaujama, kad valstybės narės priimtų priemones, ribojančias maksimalų mobilių darbuotojų savaitės darbo laiką.

(3) Visose valstybėse narėse iškilo sunkumų bandant vienodai aiškinti, taikyti, vykdyti ir kontroliuoti tam tikras Reglamento (EEB) Nr. 3820/85 nuostatas dėl vairavimo trukmės, pertraukų ir poilsio laikotarpių taisyklių kelių transporto vairuotojams, dalyvaujantiems nacionaliniame ir tarptautiniame kelių eisme Bendrijoje, kadangi šios nuostatos suformuluotos nepakankamai aiškiai.

(4) Pageidautina, kad šios nuostatos būtų vykdomos veiksmingai ir vienodai, nes tai leistų pasiekti jų tikslus ir nesudaryti blogos nuomonės apie taisyklių taikymą. Todėl būtinos aiškesnės ir paprastesnės taisyklės, kurias kelių transporto pramonė ir vykdomosios valdžios institucijos galėtų lengviau suprasti, aiškinti ir taikyti.

⁽¹⁾ OL C 51 E, 2002 2 26, p. 234.

⁽²⁾ OL C 221, 2002 9 17, p. 19.

⁽³⁾ 2003 m. sausio 14 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 38 E, 2004 2 12, p. 152), 2004 m. gruodžio 9 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 63 E, 2005 3 15, p. 11) ir 2005 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento pozicija (OL C 33 E, 2006 2 9, p. 425). 2006 m. vasario 2 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija ir 2006 m. vasario 2 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ OL L 370, 1985 12 31, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/59/EB (OL L 226, 2003 9 10, p. 4).

⁽⁵⁾ OL L 80, 2002 3 23, p. 35.

- (5) Šiame reglamente numatytos priemonės dėl darbo sąlygų neturėtų pažeisti darbdavių ir darbuotojų teisės kolektyvinėse derybose ar kitokiu būdu numatyti darbuotojams palankesnes nuostatas.
- (6) Pageidautina aiškiai apibrėžti šio reglamento taikymo sritį, patikslinant transporto priemonių, kurioms jis taikomas, kategorijas.
- (7) Šis reglamentas turėtų būti taikomas vežimui keliais vien tik Bendrijos viduje arba tarp Bendrijos, Šveicarijos ir Europos ekonominės erdvės susitarimo šalių.
- (8) 1970 m. liepos 1 d. Europos šalių susitarimas dėl kelių transporto priemonių ekipažų, važinėjančių tarptautiniais maršrutais, darbo (AETR) su pakeitimais ir toliau turėtų būti taikomas krovinių ir keleivių vežimui keliais transporto priemonėmis, registruotomis bet kurioje valstybėje narėje ar šalyje, kuri yra AETR šalis, visam reisui, kai tas reisas yra tarp Bendrijos ir trečiosios šalies, išskyrus Šveicariją ir šalių, kurios yra Europos ekonominės erdvės susitarimo šalys, arba per tokią šalį. Itin svarbu kiek įmanoma greičiau, geriausia – per dvejus metus nuo šio reglamento įsigaliojimo, pataisyti AETR, kad jis atitiktų šį reglamentą.
- (9) Tais vežimo keliais atvejais, kai transporto priemonės yra registruotos trečiojoje šalyje, kuri nėra AETR šalis, AETR nuostatos turėtų būti taikomos tik tai kelionei daliai, kai transporto priemonė vyksta per Bendriją ar šalis, kurios yra AETR šalys.
- (10) Kadangi šio reglamento taikymo sritis apima AETR, Bendrija turi teisę derėtis ir sudaryti susitarimą.
- (11) Kai pakeitus Bendrijos vidaus taisykles šioje srityje būtina atitinkamai pakeisti ir AETR nuostatas, valstybės narės turėtų imtis bendrų veiksmų, kad toks AETR pakeitimas pagal jo nuostatas būtų padarytas kuo greičiau.
- (12) Išimčių sąrašas turėtų būti atnaujintas, kad atspindėtų kelių transporto pasiekimus per pastaruosius devyniolika metų.
- (13) Siekiant palengvinti aiškinimą ir užtikrinti vienodą šio reglamento taikymą, turėtų būti pateikiami pilni visų pagrindinių sąvokų apibrėžimai. Be to, turėtų būti siekiama, kad nacionalinės priežiūros institucijos šį reglamentą vienodai aiškintų ir taikytų. Šiame reglamente pateiktas sąvokos „savaitė“ apibrėžimas neturėtų kliudyti vairuotojui pradėti jo darbo savaitę bet kurią savaitės dieną.
- (14) Siekiant užtikrinti efektyvų vykdymą, būtina, kad kompetentingos valdžios institucijos, atlikdamos patikrinimus keliuose bei po pereinamojo laikotarpio, galėtų įsitikinti, kad patikrinimo dieną ir prieš taiėjusias 28 dienas buvo tinkamai laikomasi vairavimo trukmių ir poilsio laikotarpių taisyklių.
- (15) Reikia išaiškinti ir supaprastinti pagrindines vairavimo trukmių taisykles, kad jos būtų vykdomos efektyviai ir vienodai, naudojant skaitmeninius tachografus, kaip numatyta 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 3821/85 dėl kelių transporto priemonėse naudojamų tachografų ⁽¹⁾ ir šiame reglamente. Be to, per nuolatinį komitetą valstybių narių kontrolės institucijos turėtų siekti bendro sutarimo dėl šio reglamento įgyvendinimo.
- (16) Paaikškėjo, kad vadovaujantis Reglamente (EEB) Nr. 3820/85 taisyklėmis galima sudaryti tokį vairavimo trukmės ir pertraukų grafiką, kuris leistų vairuotojui vairuoti per ilgai be pilnos pertraukos, taip sukeliant pavojų saugiam eismui keliuose ir pabloginant vairuotojų darbo sąlygas. Todėl būtina užtikrinti, kad skiriančių pertraukų eiliškumas būtų toks, kad padėtų išvengti piktnaudžiavimo.
- (17) Šio reglamento tikslas – pagerinti socialines sąlygas darbuotojams, kuriems jis taikomas, taip pat bendrai pagerinti saugų eismą keliuose. To iš esmės siekiama nuostatomis, susijusiomis su maksimaliomis vairavimo trukmėmis per dieną, per savaitę ir per dvi savaites paeiliui, nuostata, kuri įpareigoja suteikti vairuotojui normalų kas savaitinio poilsio laikotarpį mažiausiai vieną kartą per dvi paeiliui einančias savaites, ir nuostatomis, kurios nurodo, kad jokiais aplinkybėmis kasdienio poilsio laikotarpis negali būti trumpesnis nei nepertraukiamas devynių valandų laikotarpis. Kadangi tos nuostatos garantuoja pakankamą poilsį, ir atsižvelgiant į pastarųjų metų vykdymo praktikos patirtį, sistema sutrumpintiems kasdienio poilsio laikotarpiams kompensuoti daugiau nebereikalinga.
- (18) Daugelyje kelių transporto operacijų Bendrijoje reiso daliai naudojamas keltas ar geležinkelis. Todėl šiems procesams turėtų būti numatytos aiškos, atitinkamos nuostatos, susijusios su kasdienio poilsio laikotarpiais ir pertraukomis.
- (19) Kadangi padidėjo tarpvalstybinis krovinių ir keleivių vežimas, saugiam eismui keliuose ir patikrinimų keliuose bei ūkio subjektų patalpose sustiprinimui pageidautina apimti kitose valstybėse narėse ar trečiosiose šalyse nustatytas vairavimo trukmes, poilsio laikotarpius ir pertraukas bei nustatyti, ar atitinkamų taisyklių visiškai ir tinkamai laikomasi.
-
- ⁽¹⁾ OL L 370, 1985 12 31, p. 8. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 432/2004 (OL L 71, 2004 3 10, p. 3).

- (20) Transporto ūkio subjektų atsakomybė turėtų apimti bent jau tuos transporto ūkio subjektus, kurios yra juridiniai ar fiziniai asmenys, ir turėtų numatyti procesinius veiksmus prieš fizinius asmenis, kurie yra šio reglamento nuostatų pažeidimų kaltininkai, kurstytojai ar bendrininkai, galimybės.
- (21) Būtina, kad keliuose transporto ūkio subjektuose dirbantys vairuotojai kiekvienai iš jų pateiktų pakankamai informacijos, kad ūkio subjektas galėtų vykdyti savo įsipareigojimus pagal šį reglamentą.
- (22) Siekiant skatinti socialinę pažangą ir pagerinti saugų eismą keliuose, kiekviena valstybė narė turėtų išlaikyti savo teisę priimti tam tikras atitinkamas priemones.
- (23) Nacionalinės leidžiančios nukrypti nuostatos turėtų atspindėti kelių transporto sektoriaus pokyčius ir apsiriboti tik tomis dalimis, kurios šiuo metu nepatiria konkurencinio spaudimo.
- (24) Valstybės narės turėtų nustatyti taisykles transporto priemonėms, teikiančioms keleivių vežimo reguliariais reisais paslaugas, kai kelionės maršrutas yra ne ilgesnis kaip 50 kilometrų. Šios taisyklės turėtų atitinkamai apsaugoti, kad nebūtų pažeidžiamos leistinos vairavimo trukmės bei privalomos pertraukos ir poilsio laikotarpiai.
- (25) Kad nuostatos būtų vykdomos veiksmingai, pageidautina, jog visos šalies vidaus ir tarptautiniais reguliariais reisais teikiamos transporto paslaugos keleiviams būtų tikrinamos naudojant standartinius įrašomuosius įtaisus.
- (26) Valstybės narės turėtų nustatyti už šio reglamento pažeidimus taikytinų sankcijų taisykles ir užtikrinti, kad jos būtų vykdomos. Šios sankcijos turi būti efektyvios, proporcingos, atgrasančios ir nediskriminuojančios. Į bendrą priemonių, kurias gali taikyti valstybės narės, sąrašą taip pat turėtų būti įtraukta galimybė sulaikyti transporto priemones, kai nustatomi rimti pažeidimai. Šio reglamento nuostatos, susijusios su sankcijomis ar procesiniais veiksmais, neturėtų turėti poveikio nacionalinėms taisyklėms, nustatančioms įrodinėjimo naštą.
- (27) Siekiant aiškaus ir veiksmingo vykdymo pageidautina už šio reglamento pažeidimus užtikrinti vienodas nuostatas transporto ūkio subjektų ir vairuotojų atsakomybei. Priklausomai nuo valstybių narių ši atsakomybė gali pasireikšti baudžiamosiomis, civilinėmis ar administracinėmis sankcijomis.
- (28) Kadangi šio reglamento tikslo, t. y. nustatyti aiškias bendras vairavimo trukmių, pertraukų ir poilsio laikotarpių taisykles, valstybės narės negali deramai pasiekti, ir kadangi, dėl suderintų veiksmų poreikio, to tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.
- (29) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimanamos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽¹⁾.
- (30) Kadangi Direktyvoje 2003/59/EB ⁽²⁾ yra numatyti minimalaus vairuotojų amžiaus reikalavimai, kurie turi būti perkelti į nacionalinę teisę iki 2009 m., šiame reglamente reikalingos tik pereinamojo laikotarpio nuostatos dėl igulos minimalaus amžiaus reikalavimų.
- (31) Siekiant išaiškinti konkrečias transporto ūkio subjektų ir vairuotojų pareigas, taip pat skatinti teisinį tikrumą bei patikrinimais keliuose prisidėti prie vairavimo trukmės ir poilsio laikotarpių laikymosi, Reglamentas (EEB) Nr. 3821/85 turėtų būti iš dalies pakeistas.
- (32) Siekiant užtikrinti teisinį tikrumą dėl naujos skaitmeninių tachografų įdiegimo datos ir vairuotojų kortelės tinkamumo, Reglamentas (EEB) Nr. 3821/85 taip pat turėtų būti iš dalies pakeistas.
- (33) Pagal Reglamentą (EB) Nr. 2135/98 įdiegus įrašymo įrangą, vairuotojo veiksmai bus elektroniniu būdu fiksuojami jo vairuotojo kortelėje 28 dienų laikotarpiu, o elektroniniai transporto priemonės judėjimo duomenys apims 365 dienų laikotarpį, kas įgalins ateityje užtikrinti greitesnius ir nuoseklesnius patikrinimus keliuose.
- (34) Pagal Direktyvą 88/599/EEB ⁽³⁾ patikrinimai keliuose yra apriboti kasdienio vairavimo trukmės, kasdienio poilsio laikotarpių ir pertraukų tikrinimu. Įdiegus skaitmeninę įrašymo įrangą, duomenys apie vairuotoją ir transporto priemonę bus elektroniskai kaupiami ir galės būti elektroniniu būdu patikrinti vietoje. Tai turėtų suteikti galimybę lengvai tikrinti normalius ir sutrumpintus kasdienio poilsio laikotarpius bei normalius ir sutrumpintus kassavaitinio poilsio laikotarpius bei kompensuojamąjį poilsį.

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

⁽²⁾ 2003 m. liepos mėn. 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/59/EB dėl tam tikrų kelių transporto priemonių kroviniams ir keleiviams vežti vairuotojų pradinės kvalifikacijos ir periodinio mokymo, iš dalies keičianti Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3820/85 ir Tarybos direktyvą 91/439/EEB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 76/914/EEB (OL L 226, 2003 9 10, p. 4). Direktyva su pakeitimais, padarytais Tarybos direktyva 2004/66/EB (OL L 168, 2004 5 1, p. 35).

⁽³⁾ 1988 m. lapkričio 23 d. Tarybos direktyva 88/599/EEB dėl Reglamentas (EEB) Nr. 3820/85 dėl tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų suderinimo ir Reglamentas (EEB) Nr. 3821/85 dėl kelių transporto priemonėse naudojamų tachografų tipinių įgyvendinimo kontrolės procedūrų (OL L 325, 1988 11 29, p. 55).

- (35) Patirtis rodo, kad šio reglamento nuostatų, ypač apibrėžtos maksimalios vairavimo trukmės per dvejų savaičių laiko tarpą reikalavimo, laikymasis nebus užtikrintas, jei atliekant patikrinimus keliuose nebus pasiekta tinkama ir veiksminga viso šio laikotarpio kontrolė.
- (36) Siekiant optimaliai veiksmingai stebėti ir užtikrinti tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių nuostatų laikymąsi, teisinės nuostatos dėl skaitmeninių tachografų turi būti taikomos laikantis šio reglamento.
- (37) Dėl aiškumo ir racionalumo, Reglamentas (EEB) Nr. 3820/85 turėtų būti panaikintas ir pakeistas šiuo reglamentu,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

IVADINĖS NUOSTATOS

1 straipsnis

Siekiant suderinti konkurencijos sąlygas tarp sausumos transporto rūšių, ypač kelių transporto sektoriuje, bei pagerinti darbo sąlygas ir saugų eismą keliuose, šis reglamentas nustato vairavimo trukmių, pertraukų ir poilsio laikotarpių taisykles vairuotojams, vežantiems keleivius ir krovinius keliais. Šiuo reglamentu taip pat siekiama skatinti valstybių narių stebėsenos ir vykdymo praktikos bei kelių transporto pramonės darbo pagerėjimą.

2 straipsnis

1. Šis reglamentas taikomas vežant keliais:

- a) krovinius, kai maksimali leidžiama transporto priemonės masė kartu su priekaba ar puspriekabe viršija 3,5 tonos, arba
- b) keleivius transporto priemonėmis, kurios pagal savo konstrukciją gali vežti daugiau kaip devynis asmenis, įskaitant vairuotoją, arba yra tam pritaikytos tai nuolatos daryti, ir yra naudojamos būtent šiam tikslui.

2. Nepriklausomai nuo to, kurioje šalyje yra registruota transporto priemonė, šis reglamentas taikomas vežimui keliais:

- a) tik Bendrijoje arba
- b) tarp Bendrijos, Šveicarijos ir Europos ekonominės erdvės susitarimo šalių.

3. Tarptautinėms kelių transporto operacijoms, iš dalies vykdomoms už 2 dalyje minėtų teritorijų ribų, vietoje šio reglamento yra taikomas AETR, kai jos vykdomos:

- a) transporto priemonėmis, registruotomis Bendrijoje ar šalyse, kurios yra AETR šalys, visai kelionei;
- b) transporto priemonėmis, registruotomis trečiojoje šalyje, kuri nėra AETR šalis, tik tai kelionės daliai, kurios metu transporto priemonė vyksta per Bendrijos ar šalių, kurios yra AETR šalys, teritoriją.

AETR nuostatos turėtų būti suderintos su šio reglamento nuostatomis, kad pagrindinės šio reglamento nuostatos būtų taikomos, taikant AETR, tokioms transporto priemonėms bet kurioje Bendrijoje vykdomos kelionės dalyje.

3 straipsnis

Šis reglamentas netaikomas vežimui keliais:

- a) transporto priemonėmis, vežančiomis keleivius reguliariais reisais, neviršijančiais 50 kilometrų;
- b) transporto priemonėmis, kurių maksimalus leistinas greitis neviršija 40 kilometrų per valandą;
- c) transporto priemonėmis, kurias naudoja ar be vairuotojo nuomojasi ir kontroliuoja ginkluotosios pajėgos, civilinė gynyba, ugniagesiai ir už viešosios tvarkos palaikymą atsakingos pajėgos, kai vežama vykdant šioms tarnyboms paskirtas užduotis;
- d) transporto priemonėmis, įskaitant transporto priemones, naudojamas nekomerciniam humanitarinės pagalbos transportavimui, naudojamas esant kritinėms padėtimis ar vykdant gelbėjimo darbus;
- e) specializuotomis medicinos tikslams skirtomis transporto priemonėmis;
- f) specializuotomis avarinėmis transporto priemonėmis, dirbančiomis 100 kilometrų spinduliu nuo nuolatinės jų laikymo vietos;
- g) transporto priemonėmis, kurios išbandomos keliuose turint tikslą jas techniškai patobulinti, remontuoti ar techniškai prižiūrėti, taip pat naujomis ar suremontuotomis, bet nepradėtomis naudoti transporto priemonėmis;
- h) transporto priemonėmis ar jų junginiais, kurių maksimali leidžiama masė neviršija 7,5 t, ir kurios naudojamos krovinių vežimui ne komerciniais tikslais;
- i) komercinėmis transporto priemonėmis, pagal valstybės narės, kurioje yra važiuojama, įstatymus turinčiomis istorinį statusą, ir kurios yra naudojamos nekomerciniam keleivių ar krovinių vežimui.

4 straipsnis

Šiame reglamente taikomos šios sąvokos:

- a) „vežimas keliais“ – bet koks pakrautos ar nepakrautos transporto priemonės reisas, kai keleiviai ar kroviniai per visą kelionę ar jos dalį vežami visuomeniniam naudojimui skirtais keliais;
- b) „transporto priemonė“ – tai motorinė transporto priemonė, vilkikas, priekaba ar puspriekabė arba šių transporto priemonių junginys, kuris toliau apibrėžiamas taip:
- „motorinė transporto priemonė“ – tai bet kokia keliais važiuojanti mechaninė savaeigė transporto priemonė, kuri yra kitokia nei nuolatos geležinkelio bėgiais važiuojanti transporto priemonė, įprastai naudojama keleiviams ir kroviniams vežti,
 - „vilkikas“ – tai bet kokia keliais važiuojanti mechaninė savaeigė transporto priemonė, kuri yra kitokia nei nuolatos geležinkelio bėgiais važiuojanti transporto priemonė, specialiai sukurta vilkti, stumti ar vežti priekabas, puspriekabas, įrenginius ar mašinas,
 - „priekaba“ – tai transporto priemonė, suprojektuota taip, kad ją būtų galima sujungti su motorine transporto priemone ar vilkiku,
 - „puspriekabė“ – tai priekaba, neturinti priekinės ašies ir sujungiama taip, kad didžioji jos pačios ir krovinio masės dalis tenka vilkikui ar motorinei transporto priemonei;
- c) „vairuotojas“ – tai asmuo, vairuojantis transporto priemonę net ir trumpą laiką arba vežamas transporto priemonėje, kai jo pareiga – prireikus ją vairuoti;
- d) „pertrauka“ – tai laikotarpis, kurio metu vairuotojas nevairuoja ar nedirba kitų darbų, ir kuris naudojamas tik jėgoms atgauti;
- e) „kiti darbai“ – tai visa veikla, Direktyvos 2002/15/EB 3 straipsnio a punkte apibrėžta kaip darbo laikas, išskyrus „vairavimą“, įskaitant bet kokią darbą tam pačiam ar kitam darbdaviui, atliekamą transporto sektoriuje ar už jo ribų;
- f) „poilsis“ – tai nepertraukiamas laiko tarpas, per kurį vairuotojas gali laisvai disponuoti savo laiku;
- g) „kasdienio poilsio laikotarpis“ – tai kasdienis laiko tarpas, per kurį vairuotojas gali laisvai disponuoti savo laiku, apimantis „normalų kasdienio poilsio laikotarpį“ arba „sutrumpintą kasdienio poilsio laikotarpį“:
- „normalus kasdienio poilsio laikotarpis“ – tai mažiausiai 11 valandų poilsui skirtas laiko tarpas. Kaip alternatyva, šis normalus kasdienio poilsio laikotarpis gali būti suskirstytas į du laikotarpius, kai pirmas yra mažiausiai 3 valandų nepertraukiamas laikotarpis, o antras – mažiausiai 9 valandų nepertraukiamas laikotarpis,
- „sutrumpintas kasdienio poilsio laikotarpis“ – mažiausiai 9 valandų, bet trumpesnis nei 11 valandų, poilsui skirtas laiko tarpas;
- h) „kassavaitinio poilsio laikotarpis“ – tai kassavaitinis laiko tarpas, per kurį vairuotojas gali laisvai disponuoti savo laiku, apimantis „normalų kassavaitinio poilsio laikotarpį“ arba „sutrumpintą kassavaitinio poilsio laikotarpį“:
- „normalus kassavaitinio poilsio laikotarpis“ – tai mažiausiai 45 valandų poilsui skirtas laiko tarpas,
 - „sutrumpintas kassavaitinio poilsio laikotarpis“ – trumpesnis nei 45 valandų poilsui skirtas laiko tarpas, kuris, laikantis 8 straipsnio 6 dalyje nustatytų sąlygų, gali būti sutrumpintas ne daugiau kaip iki 24 paeiliui einančių valandų;
- i) „savaitė“ – laiko tarpas nuo pirmadienio 00.00 valandų iki sekmadienio 24.00 valandos;
- j) „vairavimo trukmė“ – tai trukmė vairavimo veiksmų, kurie įrašyti tokiais būdais:
- automatiškai arba pusiau automatiškai įrašymo įranga, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 3821/85 I priede ir IB priede, arba
 - rankiniu būdu, kaip to reikalaujama Reglamento (EEB) Nr. 3821/85 16 straipsnio 2 dalyje;
- k) „kasdienio vairavimo trukmė“ – tai visa sudėta vairavimo trukmė nuo vieno kasdienio poilsio laikotarpio pabaigos iki kito kasdienio poilsio laikotarpio pradžios arba tarp kasdienio poilsio laikotarpio ir kassavaitinio poilsio laikotarpio;
- l) „kassavaitinio vairavimo trukmė“ – tai visa sudėta vairavimo trukmė per savaitę;
- m) „leidžiama maksimali masė“ – tai transporto priemonės su kroviniu didžiausia leidžiama darbinė masė;
- n) „reguliais reisais teikiamos keleivių vežimo paslaugos“ – tai šalyje ar tarptautiniu mastu teikiamos paslaugos, kaip apibrėžta 1992 m. kovo 16 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 684/92 dėl bendrųjų tarptautinio keleivių vežimo tolimojo susisiekimo ir miesto autobusais taisyklių ⁽¹⁾ 2 straipsnyje;
- o) „darbas su porininkais“ – tai padėtis, kai kiekvieno vairavimo laikotarpio tarp dviejų paeiliui einančių kasdienio poilsio laikotarpių arba tarp kasdienio poilsio laikotarpio ir kassavaitinio poilsio laikotarpio metu transporto priemonėje yra bent jau du vairuoti turintys vairuotojai. Pirmą darbo su porininkais valandą kitam vairuotojui ar vairuotojams dalyvauti nebūtina, tačiau likusį laikotarpį jų dalyvavimas privalomas;

⁽¹⁾ OL L 74, 1992 3 20, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

- p) „transporto ūkio subjektas“ – tai bet koks fizinis ar juridinis asmuo, juridinio asmens statuso neturinti pelno ar ne pelno bendrija ar asmenų grupė, arba oficiali įstaiga, turinti savarankišką juridinio asmens statusą arba priklausanti nuo ši statusą turinčios institucijos, kurie užsiima vežimu keliais samdos pagrindais ar už atlygį arba savo sąskaita;
- q) „vairavimo laikotarpis“ – tai sudėta vairavimo trukmė nuo tada, kai vairuotojas pradeda vairuoti po poilsio laikotarpio ar pertraukos iki kito poilsio laikotarpio ar pertraukos. Vairavimo laikotarpis gali būti nepertraukiamas arba pertraukiamas.

II SKYRIUS

EKIPAŽAS, VAIRAVIMO TRUKMĖ, PERTRAUKOS IR POILSIO LAIKOTARPIAI

5 straipsnis

1. Minimalus konduktoriaus amžius turi būti 18 metų.
2. Minimalus antrojo vairuotojo amžius turi būti 18 metų. Tačiau valstybės narės minimalų antrojo vairuotojo amžių gali sumažinti iki 16 metų, jeigu:
 - a) vežimas keliais vykdomas vienoje valstybėje narėje 50 kilometrų spinduliu nuo nuolatinės transporto priemonės laikymo vietos, įskaitant ir vietines administracines teritorijas, kurių centrai yra tame spindulyje;
 - b) mažinama dėl profesinio mokymo ir
 - c) laikomasi valstybės narės nacionalinėse taisyklėse nustatytų priėmimo į darbą amžiaus ribų.

6 straipsnis

1. Kasdienio vairavimo trukmė negali viršyti 9 valandų.

Tačiau ne dažniau kaip du kartus per savaitę kasdienio vairavimo trukmė gali būti pailginta daugiausiai iki 10 valandų.

2. Kassavaitinio vairavimo trukmė negali viršyti 56 valandų ir maksimalios savaitės darbo laiko trukmės, nustatytos Direktyvoje 2002/15/EB.
3. Bendra vairavimo trukmė per dvi savaites paeiliui negali viršyti 90 valandų.
4. Kasdienio ir kassavaitinio vairavimo trukmė apima visą vairavimo trukmę Bendrijos ar trečiosios šalies teritorijoje.

5. Veiklos, apibrėžtos 4 straipsnio e punkte, trukmė, taip pat transporto priemonės, naudojamos komercinėms operacijoms, kurioms netaikomas šis reglamentas, vairavimo trukmė vairuotojo turi būti įregistruota kaip „kiti darbai“, taip pat vairuotojo turi būti įregistruoti visi „buvimo darbe“ laikotarpiai, apibrėžti Reglamento (EEB) Nr. 3821/85 15 straipsnio 3 dalies c punkte, nuo jo paskutinio kasdienio ar kassavaitinio poilsio laikotarpio. Šis įrašas arba atliekamas ranka registracijos lape ar spaudinyje, arba įvedamas panaudojant įrašymo įrangos rankinio įvedimo mechanizmą.

7 straipsnis

Po keturių su puse valandų vairavimo vairuotojas, jeigu jis nepradedą naudoti poilsio laikotarpio, turi daryti ne trumpesnę kaip 45 minučių pertrauką.

Ši pertrauka gali būti pakeista ne trumpesne kaip 15 minučių pertrauka, po kurios sektų ne trumpesnė kaip 30 minučių pertrauka, kurios per laiko tarpą būtų paskirstytos taip, kad būtų laikomasi 1 pastraipos reikalavimų.

8 straipsnis

1. Vairuotojas privalo pasinaudoti kasdienio ir kassavaitinio poilsio laikotarpiais.

2. Per kiekvieną 24 valandų laiko tarpą po prieš tai pasinaudoto kasdienio ar kassavaitinio poilsio laikotarpio pabaigos vairuotojas turi būti pasinaudojęs kitu kasdienio poilsio laikotarpiu.

Jei tame 24 valandų laiko tarpe esantis kasdienio poilsio laikotarpis trunka ne trumpiau kaip 9 valandas, bet yra trumpesnis nei 11 valandų, tai šis kasdienio poilsio laikotarpis laikomas sutrumpintu kasdienio poilsio laikotarpiu.

3. Kasdienio poilsio laikotarpis gali būti pratęsimas, kad sudarytų normalų arba sutrumpintą kassavaitinio poilsio laikotarpį.

4. Tarp bet kurių dviejų kassavaitinio poilsio laikotarpių vairuotojas gali pasinaudoti daugiausiai trimis sutrumpintais kasdienio poilsio laikotarpiais.

5. Nukrypstant nuo 2 dalies, per 30 valandų po kasdienio ar kassavaitinio poilsio laikotarpio pabaigos, vairuotojas, dirbantis su porininkais, turi būti pasinaudojęs kitu mažiausiai 9 valandų kasdienio poilsio laikotarpiu.

6. Per bet kurias dvi paeiliui einančias savaites vairuotojas turi pasinaudoti mažiausiai:

— dviem normaliais kassavaitinio poilsio laikotarpiais arba

— vienu reguliariu kassavaitinio poilsio laikotarpiu ir vienu mažiausiai 24 valandų sutrumpintu kassavaitinio poilsio laikotarpiu; tačiau sutrumpinimas turi būti kompensuojamas lygiaverčiu poilsui skirtu laiko tarpu, kuriuo visu iš karto pasinaudojama iki po atitinkamos savaitės praeis trys savaitės.

Kassavaitinio poilsio laikotarpis prasideda ne vėliau kaip po šešių 24 valandų laiko tarpų nuo pasinaudoto kassavaitinio poilsio laikotarpio pabaigos.

7. Poilsis, kuriuo naudojamas kaip kompensacija už sutrumpintą kassavaitinio poilsio laikotarpį, turi būti pridėtas prie kito ne trumpesnio kaip 9 valandų poilsio laikotarpio.

8. Jei vairuotojas taip nusprendžia, kasdienio poilsio ir sutrumpinto kassavaitinio poilsio laikotarpiais ne transporto priemonės nuolatinio laikymo vietoje galima pasinaudoti transporto priemonėje, jei joje kiekvienam vairuotojui yra įrengtos tinkamos miegojimo vietos, o transporto priemonė stovi vietoje.

9. Kassavaitinio poilsio laikotarpis, kuris prasideda vieną savaitę ir baigiasi kitą, gali būti priskirtas vienai ar kitai iš tų savaičių, bet ne abiem.

9 straipsnis

1. Nukrypstant nuo 8 straipsnio nuostatų, kai vairuotojas lydi keltu ar traukiniu gabenamą transporto priemonę, ir naudojasi kasdieniu poilsio laikotarpiu, šis laikotarpis negali būti pertraukiamas kita veikla, bendrai neviršijančia vienos valandos, daugiau kaip du kartus. Per tą normalų poilsio laikotarpį vairuotojui sudaromos sąlygos ilsėtis gulte ar miegojimo vietoje.

2. Bet koks laikas, praleistas vykstant į vietą, kurioje paimama transporto priemonė, kuriai taikomas šis reglamentas, ar grįžtant iš tokios vietos, jei transporto priemonė nėra vairuotojo namuose ar darbdavio veiklos centre, kuriame vairuotojas paprastai būna, nelaikomas poilsiu ar pertrauka, išskyrus atvejus, kai vairuotojas yra kelte arba traukinyje ir turi galimybę pasinaudoti gultu ar lova.

3. Bet koks laikas, vairuotojo praleistas vairuojant transporto priemonę, kuriai netaikomas šis reglamentas, vykstant iki ir nuo transporto priemonės, kuriai taikomas šis reglamentas, jei ji nėra vairuotojo namuose ar darbdavio veiklos centre, kuriame vairuotojas paprastai būna, laikomas „kitais darbais“.

III SKYRIUS

TRANSPORTO ŪKIO SUBJEKTŲ ATSAKOMYBĖ

10 straipsnis

1. Transporto ūkio subjektas nemoka samdomiems arba jai perduotiems vairuotojams jokių mokėjimų, netgi premijų ar priedų prie atlyginimo už nuvažiuotą atstumą ir (arba) vežamų krovinių kiekį, jei šių mokėjimų pobūdis kelia grėsmę saugiam eismui keliuose ir (arba) skatina pažeisti šį reglamentą.

2. Transporto ūkio subjektas taip organizuoja 1 dalyje minėtų vairuotojų darbą, kad vairuotojai galėtų laikytis Reglamento (EEB) Nr. 3821/85 ir šio reglamento II skyriaus nuostatų. Transporto ūkio subjektas suteikia vairuotojui išsamius nurodymus ir atlieka reguliarius patikrinimus, kad užtikrintų Reglamento (EEB) Nr. 3821/85 ir šio reglamento II skyriaus nuostatų laikymąsi.

3. Transporto ūkio subjektas atsako už jo vairuotojų padarytus pažeidimus, net jei jie buvo padaryti kitos valstybės narės ar trečiosios šalies teritorijoje.

Nepažeidžiant valstybių narių teisės taikyti transporto ūkio subjektams visišką atsakomybę, valstybės narės gali laikyti šiuos ūkio subjektus atsakingais priklausomai nuo to, ar jie pažeidė 1 ir 2 dalių nuostatas. Valstybės narės gali svarstyti bet kokius įrodymus, kad transporto ūkio subjektas negali būti pagrįstai laikomas atsakingu už padarytą pažeidimą.

4. Ūkio subjektai, krovinių siuntėjai, ekspeditoriai, kelionių organizatoriai, pirminiai rangovai, subrangovai ir vairuotojų įdarbinimo agentūros užtikrina, kad sutartimi sulygtas važiavimo trukmės planas atitiktų šio reglamento reikalavimus.

5. a) Transporto ūkio subjektas, naudojantis transporto priemonės, kuriose įrengta įrašymo įranga pagal Reglamento (EEB) Nr. 3821/85 IB priedą, ir kuriems taikomas šis reglamentas, užtikrina:

i) kad visi duomenys iš transporto priemonės ar vairuotojo kortelės būtų perkeliama taip dažnai, kaip tai nustatė valstybė narė. Be to, transporto ūkio subjektas atitinkamus duomenis perkelia dažniau, kad užtikrintų, jog visi duomenys apie ūkio subjekto ar jo vardą atliktą veiklą būtų perkelti;

ii) kad visi iš transporto priemonės ir vairuotojo kortelės perkelti duomenys būtų saugomi ne mažiau kaip 12 mėnesių nuo jų įregistravimo, ir kad tikrinančio pareigūno prašymu jie būtų tiesiogiai ar per nuotolį prieinami ūkio subjekte;

b) taikant šią dalį „duomenų perkėlimas“ aiškinamas pagal apibrėžimą, pateiktą Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3821/85 IB priedo I skyriaus s punkte;

c) laikydamosi 24 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos, Komisija nustato maksimalų laikotarpį, per kurį atitinkami duomenys perkeliama pagal pirmiau nurodyto a punkto i papunktį.

IV SKYRIUS

IŠIMTYS

11 straipsnis

Valstybė narė gali numatyti ilgesnes minimalias pertraukas ir poilsio laikotarpius arba trumpesnę maksimalią vairavimo trukmę nei nurodyta 6-9 straipsniuose tik tiems atvejams, kai vežama vien keliais jos teritorijoje. Tai darydamos, valstybės narės atsižvelgia į atitinkamus kolektyvinius bei kitus susitarimus tarp socialinių partnerių. Nepaisant to, šis reglamentas ir toliau taikomas vairuotojams, dalyvaujantiems tarptautinėse transporto operacijose.

12 straipsnis

Tais atvejais, kai saugiam eismui keliuose nekeliamas pavojus ir siekiant sudaryti galimybes transporto priemonei pasiekti sustojimui tinkamą vietą, vairuotojas gali tiek nukrypti nuo 6-9 straipsnių reikalavimų, kad užtikrintų asmenų, pačios transporto priemonės ar jos krovinio saugumą. Atvykęs į sustojimui tinkamą vietą, vairuotojas nedelsiant įrašymo įrangos registracijos lape ar spaudinyje arba darbo grafike ranka įrašo šio nukrypimo priežastį.

13 straipsnis

1. Jei nepažeidžiami 1 straipsnyje nustatyti tikslai, kiekviena valstybė narė savo teritorijoje arba, suinteresuotoms valstybėms sutikus, kitos valstybės narės teritorijoje gali leisti išimtis dėl 5-9 straipsnių ir nustatyti tokioms išimtims individualias sąlygas, kai vežama tokiomis transporto priemonėmis:

- a) valstybės institucijoms priklausančiomis arba jų be vairuotojo išsinuomotomis transporto priemonėmis, jeigu vykdomas vežimas nekonkuruoja su privačiais transporto ūkio subjektais;
- b) žemės ūkio, sodininkystės, miškų ūkio, gyvulininkystės ar žuvininkystės ūkio subjektų naudojamomis arba jų be vairuotojo išsinuomotomis transporto priemonėmis kroviniams 100 kilometrų spinduliu nuo ūkio subjekto buvimo vietos išvežioti, kai tai sudaro šių ūkio subjektų verslo dalį;
- c) žemės ūkio ir miško darbams skirtais traktoriais atliekant žemės ūkio ir miško darbus 100 kilometrų spinduliu nuo ūkio subjekto, kuriam priklauso ši transporto priemonė arba kuris ją nuomojasi ar nuomoja, buvimo vietos;
- d) transporto priemonėmis ar transporto priemonių junginiais, kurių leidžiama maksimali masė neviršija 7,5 t ir kurias naudoja:
 - universaliųjų paslaugų teikėjai, apibrėžti 1997 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 97/67/EB dėl Bendrijos pašto paslaugų vidaus rinkos plėtros bendrųjų taisyklių ir paslaugų kokybės gerinimo ⁽¹⁾ 2 straipsnio 13 punkte, naudoja siuntoms pristatyti, teikiant universaliąją paslaugą, arba
 - medžiagoms, įrangai ar mašinoms, vairuotojo naudojamoms jo darbe, vežti.

Šios transporto priemonės naudojamos ne toliau kaip 50 kilometrų spinduliu nuo ūkio subjekto buvimo vietos ir su sąlyga, kad transporto priemonės vairavimas nėra pagrindinė vairuotojo veikla;

- e) transporto priemonėmis, naudojamomis tik salose, kurių plotas neviršija 2 300 kvadratinį kilometrų ir kurios su

likusia šalies teritorija nėra sujungtos tiltu, brasta ar tuneliu, kuriais galėtų važiuoti motorinės transporto priemonės;

- f) gamtinėmis ar suskystintomis dujomis arba elektra varomomis transporto priemonėmis, kurių leidžiama maksimali masė, įskaitant bet kokios priekabos ar puspriekabės masę, neviršija 7,5 tonos, ir kurios naudojamos kroviniams vežti 50 kilometrų spinduliu nuo įmonės buvimo vietos;
- g) transporto priemonėmis, naudojamomis mokymui vairuoti ar laikant egzaminą vairuotojo pažymėjimui įgyti, su sąlyga, kad jos nėra naudojamos kroviniams ar keleiviams vežti komerciniais tikslais;
- h) su kanalizacijos sistemų, apsaugos nuo potvynių, vandens dujų ir elektros priežiūros paslaugomis, kelių priežiūra ir kontrole, buitinių atliekų surinkimu nuo namų ir atliekų šalinimu, telegrafo ir telefono paslaugomis, radijo ir televizijos transliavimo bei radijo ir televizijos siųstuvų ar imtuvų paieška susijusiomis transporto priemonėmis;
- i) nuo 10 iki 17 vietų turinčiomis transporto priemonėmis, skirtomis keleiviams vežti tik nekomerciniais tikslais;
- j) specializuotomis transporto priemonėmis, skirtomis cirko ir pramoginiams parko įrenginiams vežti;
- k) išvažiuojamiesiems projektams įgyvendinti specialiai įrengtomis transporto priemonėmis, kurios stovėjimo metu tiesiogiai naudojamos kaip mokomosios patalpos;
- l) transporto priemonėmis, naudojamomis pienui surinkti iš ūkių ir pieno tarai tiems ūkiams grąžinti arba gyvūnų šėrimui skirtiems pieno produktams;
- m) specializuotomis pinigais ir (arba) vertybės gabenančiomis transporto priemonėmis;
- n) transporto priemonėmis, vežančiomis gyvūninės kilmės atliekas ir ne žmonių maistui skirtas gyvūnų skerdenas;
- o) tik centrinių infrastruktūrų, tokių kaip uostai, tarptautiniai uostai ir geležinkelio terminalai, keliuose naudojamomis transporto priemonėmis.
- p) transporto priemonėmis, kurios yra naudojamos pristatant gyvulius iš ūkių į vietines prekyvietes ir atvirkščiai arba iš prekyviečių į 50 kilometrų spinduliu esančias vietines skerdyklas.

⁽¹⁾ OL L 15, 1998 1 21, p. 14. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

2. Valstybės narės praneša Komisijai apie išimtis, padarytas pagal 1 dalies nuostatas, o Komisija apie tai praneša kitoms valstybėms narėms.

3. Jei tai nekelia pavojaus 1 straipsnyje nustatytiems tikslams ir užtikrinama atitinkama vairuotojų sauga, valstybė narė, gavusi Komisijos leidimą, gali savo teritorijoje taikyti nedideles išimtis iš šio reglamento nuostatų transporto priemonėms, naudojamoms iš anksto numatytose teritorijose, kuriose gyventojų tankumas yra mažesnis nei 5 asmenys viename kvadratiniam kilometre, šiais atvejais:

- išimtis, susijusias su vidaus reguliariaisiais reisais keleiviams, kai tvarkaraščiai patvirtinami valdžios institucijų (tokiu atveju leidžiamos tik su pertraukomis susijusios išimtys), ir
- toms sau pasamdžius ar už atlygį atliekamoms vežimo operacijoms, kurios neturi poveikio vieningai rinkai bei yra būtinos tos teritorijos konkretiems pramonės sektoriams prižiūrėti, ir jei šio reglamento leidžiančiomis nukrypti nuostatomis nustatyta spindulio riba yra 100 kilometrų.

Pagal šią išimtį vežimas keliu gali apimti reisą į teritoriją, kurioje gyventojų tankumas yra ne mažesnis kaip 5 asmenys viename kvadratiniam kilometre, tik tuo atveju, kai toje teritorijoje reisas pradedamas arba užbaigiamas. Visų šių priemonių pobūdis ir taikymo sritis turi būti proporcingi.

14 straipsnis

1. Valstybės narės, Komisijai leidus, gali padaryti išimtis dėl 6-9 straipsnių taikymo transporto operacijoms, vykdomoms išskirtinėmis sąlygomis, jei šios išimtys nepažeidžia 1 straipsnyje nustatytų tikslų.

2. Skubiais atvejais valstybės narės gali suteikti laikiną išimtį ne ilgesniam nei 30 dienų laiko tarpui, ir apie tai jos nedelsdamos turi pranešti Komisijai

3. Komisija kitoms valstybėms narėms praneša apie visas pagal šį straipsnį padarytas išimtis.

15 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad 3 straipsnio a punkte nurodytų transporto priemonių vairuotojams būtų taikomos nacionalinės taisyklės, numatančios pakankamą apsaugą leidžiamų vairavimo trukmių ir privalomų pertraukų bei poilsio laikotarpių srityje.

V SKYRIUS

KONTROLĖ IR SANKCIJOS

16 straipsnis

1. Kai transporto priemonėje nėra pagal Reglamentą (EEB) Nr. 3821/85 įrengtos įrašymo įrangos, šio straipsnio 2 ir 3 dalys taikomos:

- a) reguliariaisiais reisais šalies viduje teikiamoms keleivių vežimo paslaugoms ir

- b) reguliariais tarptautiniais reisais teikiamoms keleivių vežimo paslaugoms, kurių galiniai maršruto sustojimai yra ne toliau kaip už 50 kilometrų tiesia kryptimi nuo dvi valstybes nares skiriančios sienos, o maršrutas neviršija 100 kilometrų.

2. Transporto ūkio subjektas sudaro vežimo paslaugų tvarkaraštį ir darbo grafiką, kuriame nurodoma kiekvieno vairuotojo pavardė, nuolatinė jo gyvenamoji vieta ir iš anksto sudarytas įvairių vairavimo, kitų darbų, pertraukų ir vairuotojo buvimo darbe tvarkaraštis.

Kiekvienas 1 dalyje nurodytai paslaugai atlikti paskirtas vairuotojas turi turėti išrašą iš darbo grafiko ir paslaugų tvarkaraščio kopiją.

3. Darbo grafikas:

- a) turi apimti visus 2 dalyje minimam laikotarpiui, apimančiam prieš taiėjusias 28 dienas, nustatytus duomenis; šie duomenys turi būti reguliariai atnaujinami, o atnaujinimo laikotarpis neturi viršyti vieno mėnesio;
- b) turi būti pasirašytas transporto ūkio subjekto vadovo ar jam atstovauti įgalioto asmens;
- c) transporto ūkio subjekte turi būti saugomas vienerius metus nuo juo apimamo laikotarpio pabaigos. Susijusiems vairuotojams paprašius, transporto ūkio subjektas išduoda jiems darbo grafikų išrašus, ir
- d) turi būti parodomas ir perduodamas, kai to paprašo įgaliotas tikrinantis pareigūnas.

17 straipsnis

1. Valstybės narės, naudodamos Sprendime 93/173/EEB⁽¹⁾ nustatytą tipinę formą, pateikia Komisijai būtiną informaciją, kad Komisija kas dveji metai galėtų parengti ataskaitą apie šio reglamento ir Reglamento (EEB) Nr. 3821/85 taikymą bei pasiekimus susijusiose srityse.

2. Ši informacija perduodama Komisijai ne vėliau kaip iki metų, einančių po atitinkamo dvejų metų laikotarpio pabaigos, rugsėjo 30 d.

3. Šioje ataskaitoje taip pat nurodoma, kaip buvo naudojamos 13 straipsnyje numatytomis išimtimis.

4. Komisija pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai per 13 mėnesių po atitinkamo dvejų metų laikotarpio pabaigos.

⁽¹⁾ OL L 72, 1993 3 25, p. 33.

18 straipsnis

Valstybės narės priima šiam reglamentui įgyvendinti būtinas priemones.

19 straipsnis

1. Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikytinų už šio reglamento ir Reglamento (EEB) Nr. 3821/85 pažeidimus, ir imasi visų reikiamų priemonių, kad jos būtų įgyvendintos. Šios sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos, atgrasančios ir nediskriminuojančios. Nei už vieną šio reglamento ar Reglamento (EEB) Nr. 3821/85 nuostatų pažeidimą negali būti taikoma daugiau kaip viena sankcija ar procedūra. Apie šias priemones ir sankcijų taikymo taisykles valstybės narės praneša Komisijai iki 29 straipsnio antroje pastraipoje nurodytos dienos. Komisija atitinkamai informuoja kitas valstybes nares.

2. Valstybė narė įgalioja kompetentingas institucijas taikyti sankcijas ūkio subjektui ir (arba) vairuotojui už jos teritorijoje nustatytą šio reglamento pažeidimą, už kurį sankcija dar nebuvo taikyta, net ir tuo atveju, jei šis pažeidimas padarytas kitos valstybės narės ar trečiosios šalies teritorijoje.

Išimties tvarka, kai nustatomas pažeidimas:

- kuris buvo padarytas ne atitinkamos valstybės narės teritorijoje, ir
- kurį padarė kitoje valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje įsteigtas ūkio subjektas ar vairuotojas, kurio darbo vieta yra kitoje valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje,

valstybė narė iki 2009 m. sausio 1 d. gali, užuot taikiusi sankciją, apie pažeidimą pranešti valstybės narės ar trečiosios šalies, kurioje yra įsteigtas ūkio subjektas ar kurioje yra vairuotojo darbo vieta, kompetentingai institucijai.

3. Kiekvienu atveju, kai valstybė narė pradeda procesinius veiksmus ar taiko sankciją už konkretų pažeidimą, ji raštu pateikia vairuotojui tinkamus to įrodymus.

4. Valstybės narės užtikrina, kad proporcingų sankcijų sistema, kuri gali apimti ir finansines sankcijas, galėtų šio reglamento ar Reglamento (EEB) Nr. 3821/85 nuostatas pažeidžiančioms ūkio subjektams, susijusiems siuntėjams, ekspeditoriams, kelionių organizatoriams, pirminiems rangovams, subrangovams ir vairuotojų įdarbinimo agentūroms.

20 straipsnis

1. Vairuotojai privalo saugoti visus su sankcijomis ar procesinių veiksmų inicijavimu susijusius valstybės narės jam

pateiktus įrodymus tol, kol pagal šį reglamentą tas pats šio reglamento pažeidimas daugiau negali būti kitų procesinių veiksmų ar sankcijos priežastis.

2. Paprašius vairuotojai pateikia 1 dalyje minėtus įrodymus.

3. Daugiau nei viename transporto ūkio subjekte dirbantis arba daugiau nei vienam ūkio subjektui perduotas vairuotojas kiekvienam ūkio subjektui pateikia pakankamai informacijos, kad jis galėtų laikytis II skyriaus nuostatų.

21 straipsnis

Tais atvejais, kai valstybė narė nusprendžia, jog buvo padarytas toks šio reglamento pažeidimas, kuris aiškiai kelia pavojų saugumui keliuose, ji įgalina atitinkamą kompetentingą instituciją sulaikyti susijusią transporto priemonę iki to laiko, kol bus pašalinta pažeidimo priežastis. Valstybės narės gali priversti vairuotoją pasinaudoti kasdienio poilsio laikotarpiu. Kai tai tinkama, valstybės narės taip pat gali atšaukti, laikinai sustabdyti ar apriboti ūkio subjekto licenciją, jei ūkio subjektas įsteigtas šioje valstybėje narėje, arba atšaukti, laikinai sustabdyti ar apriboti vairuotojo pažymėjimą. Komisija, veikdama 24 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, suformuoja gaires, kurių tikslas – skatinti suderintą šio straipsnio taikymą.

22 straipsnis

1. Valstybės narės padeda viena kitai taikyti šio reglamento nuostatas ir kontroliuoti, kaip jų laikomasi.

2. Kompetentingos valstybių narių institucijos nuolat keičiasi visa turima informacija apie:

- a) II skyriuje nustatytų taisyklių pažeidimus, kuriuos padaro ne šalies gyventojai, ir už tuos pažeidimus paskirtas sankcijas;
- b) sankcijas, kurias valstybė narė paskiria savo rezidentams už kitose valstybėse narėse padarytus pažeidimus.

3. Valstybės narės nuolat siunčia Komisijai atitinkamą informaciją apie nacionalinį šio reglamento aiškinimą ir taikymą, o Komisija sudaro galimybę šia informacija elektronine forma naudotis kitoms valstybėms narėms.

4. Per šio reglamento 24 straipsnio 1 dalimi nurodytą Komitetą Komisija palaiko dialogą tarp valstybių narių dėl jose atliekamo šio reglamento aiškinimo ir taikymo.

23 straipsnis

Bendrija gali pradėti bet kokias derybas su trečiosiomis šalimis, kurių gali reikėti, kad būtų įgyvendintas šis reglamentas.

24 straipsnis

1. Komisijai padeda Reglamento (EEB) Nr. 3821/85 18 straipsnio 1 dalimi įsteigtas Komitetas.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 3 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.
3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

25 straipsnis

1. Valstybės narės prašymu ar savo iniciatyva Komisija:
 - a) tiria atvejus, kai atsiranda skirtumų taikant ir vykdamas šio reglamento nuostatas, ypač dėl vairavimo trukmių, pertraukų ir poilsio laikotarpių;
 - b) išaiškina šio reglamento nuostatas, kad kuo greičiau būtų susitarta dėl bendro požiūrio.
2. 1 dalyje nurodytais atvejais Komisija, laikydamasi 24 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros, priima sprendimą dėl rekomenduojamo požiūrio. Apie savo sprendimą Komisija praneša Europos Parlamentui, Tarybai ir valstybėms narėms.

VI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

26 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 3821/85 iš dalies keičiamas taip:

1. 2 straipsnis pakeičiamas taip:

„2 straipsnis

Šiame reglamente vartojami 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 561/2006 dėl tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų suderinimo ir iš dalies keičiančio Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 3821/85 ir (EB) Nr. 2135/98 (*) 4 straipsnyje pateikti sąvokų apibrėžimai.

(*) OL L 102, 2006 4 7, p. 1“

2. 3 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„1. Įrašymo įrangą įrengiama ir naudojama valstybėje narėje registruotose transporto priemonėse, naudojamose keleiviams ir kroviniams vežti keliais, išskyrus Reglamento (EB) Nr. 561/2006 3 straipsnyje nurodytas transporto priemones. Reglamento (EB) Nr. 561/2006 16 straipsnio 1 dalyje nurodytos transporto priemonės ir transporto priemonės, kurioms netaikomas Reglamentas

(EEB) Nr. 3820/85, tačiau kurioms daugiau nebetaikomos išimtys pagal Reglamentą (EB) Nr. 561/2006, šio reikalavimo turi pradėti laikytis iki 2007 m. gruodžio 31 d.

2. Nuo šio reglamento nuostatų taikymo valstybės narės gali atleisti Reglamento (EB) Nr. 561/2006 13 straipsnio 1 ir 3 dalyse paminėtas transporto priemones.

3. Gavusios Komisijos leidimą, nuo šio reglamento nuostatų taikymo valstybės narės gali atleisti transporto priemones, naudojamas Reglamento (EB) Nr. 561/2006 14 straipsnyje nurodytoms transporto operacijoms.“

3. 14 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Ūkio subjektas chronologine tvarka ir įskaitoma forma saugo registracijos lapus ir spaudinius, kurie buvo padaryti laikantis 15 straipsnio 1 dalies reikalavimų, ne mažiau kaip metus po jų panaudojimo ir, suinteresuotam vairuotojui paprašius, išduoda jų kopijas. Suinteresuotam vairuotojui paprašius ūkio subjektas taip pat išduoda iš šio vairuotojo kortelės perkeltų duomenų kopijas bei šių kopijų spausdintus lapus. Įgaliojam tikrinančiam pareigūnui paprašius, registracijos lapai, spaudiniai ir perkelti duomenys jam parodomi arba perduodami.“

4. 15 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

— 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Kai vairuotojo kortelė yra sugadinta, blogai veikia ar vairuotojas ją prarado, vairuotojas:

- a) reiso pradžioje atspausdina savo vairuojamos transporto priemonės duomenis ir į šį spaudinį įrašo:

- i) vairuotojo tapatybę parodančius duomenis (pavardę, vairuotojo kortelės ar pažymėjimo numerį) ir pasirašo;

- ii) laikotarpį, minėtus 3 dalies antros įtraukos b, c ir d punktuose.

- b) reiso pabaigoje atspausdina informaciją, susijusią su įrašymo įrangos registruojamais laikotarpiais, įrašo visus kito darbo bei buvimo darbe laikotarpius ir poilsį nuo reiso pradžioje atspausdinto spaudinio, jei jie nebuvo įregistruoti tachografo, ir tame dokumente pažymi duomenis, leidžiančius nustatyti vairuotojo tapatybę (pavardę, vairuotojo kortelės ar pažymėjimo numerį), ir pasirašo.“

— 2 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Jei vairuotojas negali naudoti transporto priemonėje sumontuotos įrangos, kadangi kurį laiką nebūna transporto priemonėje, 3 straipsnio antros įtraukos b, c ir d punktuose minėti laiko tarpai:

- a) ranka, automatine rašymo priemone ar kitu būdu išskaitomai įrašomi registracijos lape, jo nesutepant, jei transporto priemonėje yra sumontuota I priedo reikalavimus atitinkanti įrašymo įranga, arba
- b) jei transporto priemonėje yra sumontuota IB priedo reikalavimus atitinkanti įrašymo įranga, įrašomi į vairuotojo kortelę naudojant įrašymo įrangos rankinio įrašymo mechanizmą.

Kai transporto priemonėje, kurioje yra sumontuota IB priedo reikalavimus atitinkanti įrašymo įranga, yra daugiau nei vienas vairuotojas, kiekvienas vairuotojas užtikrina, kad jo vairuotojo kortelė būtų įdedama į reikiamą tachografo angą.“;

— 3 dalies b ir c punktai pakeičiami taip:

- b) „kiti darbai“ – tai kita nei vairavimas veikla, kaip apibrėžta 2002 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/15/EB dėl asmenų, kurie verčiasi mobiliąja kelių transporto veikla, darbo laiko organizavimo (*) 3 straipsnio a punkte, taip pat bet koks darbas tam pačiam ar kitam darbdaviui transporto sektoriaus ar už jo ribų; ji turi būti žymima po atžyma ;
- c) „buvimas darbe“, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/15/EB 3 straipsnio b punkte, turi būti žymimas po atžyma .

(*) OL L 80, 2002 3 23, p. 35.

— 4 dalis panaikinama;

— 7 dalis pakeičiama taip:

„7. a) Jei vairuotojo vairuojamoje transporto priemonėje yra sumontuota I priedo reikalavimus atitinkanti įrašymo įranga, tikrinančiam pareigūnui paprašius, vairuotojas turi būti pasiruošęs parodyti:

- i) einamosios savaitės ir prieš taiėjusių 15 dienų vairuotojo naudotus registracijos lapus;
- ii) vairuotojo kortelę, jei turi, ir

- iii) visus einamą dieną ir per prieš taiėjusias 15 dienų ranka darytus įrašus ir spaudinius pagal šio reglamento ir Reglamento (EB) Nr. 561/2006 reikalavimus.

Tačiau po 2008 m. sausio 1 d. i ir iii punktuose nurodyti laikotarpiai turi apimti einamą dieną ir prieš taiėjusias 28 dienas;

- b) kai vairuotojo vairuojamoje transporto priemonėje yra sumontuota IB priedo reikalavimus atitinkanti įrašymo įranga, tikrinančiam pareigūnui paprašius, vairuotojas turi būti pasiruošęs parodyti:

- i) savo asmeninę vairuotojo kortelę;
- ii) visus einamą dieną ir prieš taiėjusias 15 dienų ranka darytus įrašus ir spaudinius pagal šio reglamento ir Reglamento (EB) Nr. 561/2006 reikalavimus ir
- iii) registracijos lapus, atitinkančius ii punkte nurodytą laikotarpį, kurio metu jis vairavo transporto priemonę, kurioje yra sumontuota I priedo reikalavimus atitinkanti įrašymo įranga.

Tačiau po 2008 m. sausio 1 d. ii punkte nurodyti laikotarpiai turi apimti einamą dieną ir prieš taiėjusias 28 dienas;

- c) kaip laikomasi Reglamento (EB) Nr. 561/2006 reikalavimų, įgaliotas tikrinantis pareigūnas gali patikrinti analizuodamas registracijos lapus, rodokus ar atspausdintus duomenis, kuriuos užregistravo įrašymo įranga ar vairuotojo kortelė arba, neturint šios galimybės, analizuojant visus kitus papildomus dokumentus, nurodytus 16 straipsnio 2 ir 3 punktuose, galinčius patvirtinti, jog nesilaikoma nuostatos reikalavimų.“

27 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 2135/98 iš dalies keičiamas taip:

1. 2 straipsnio 1 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„1. a) Nuo dvidešimtosios dienos po 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 561/2006 dėl tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų suderinimo ir iš dalies keičiančio Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 3821/85 ir (EB) Nr. 2135/98 (*) paskelbimo dienos pirmą kartą pradedamose eksploatuoti, laikantis Reglamento (EEB) Nr. 3821/85 IB priedo reikalavimų, transporto priemonėse turi būti įrengta įrašymo įranga.

(*) OL L 102, 2006 4 7, p. 1“

2. 2 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad vairuotojo kortelės jos galės išduoti ne vėliau kaip dvidešimtą dieną po Reglamento (EB) Nr. 561/2006 paskelbimo“

28 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 3820/85 panaikinamas ir pakeičiamas šiuo reglamentu.

Nepaisant to, Reglamento (EEB) Nr. 3820/85 5 straipsnio 1, 2 ir 4 dalys ir toliau taikomos iki Direktyvos 2003/59/EB 15 straipsnio 1 dalyje nurodytų datų.

29 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2007 m. balandžio 7 d., išskyrus 10 straipsnio 5 dalį, 26 straipsnio 3 ir 4 dalis bei 27 straipsnį, kurie įsigalioja 2006 m. balandžio 27 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre, 2006 m. kovo 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

H. WINKLER

PAREIŠKIMAS

Komisija ir valstybės narės turi labai stengtis užtikrinti, kad per du metus nuo šio reglamento įsigaliojimo AETR nuostatos būtų suderintos su šio reglamento nuostatomis. Jei per nurodytą laikotarpį nepavyksta to atlikti, Komisija pasiūlo tinkamą situacijos sprendimą.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2006/21/EB

2006 m. kovo 15 d.

dėl kasybos pramonės atliekų tvarkymo ir iš dalies keičianti Direktyvą 2004/35/EB

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 175 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾, atsižvelgdami į 2005 m. gruodžio 8 d. Taikinimo komiteto patvirtintą bendrą tekstą,

kadangi:

- (1) Komisijos komunikate, pavadintame „Saugi kasybos veikla: priemonės, kurių reikia imtis atsižvelgiant į neseniai įvykusius nelaimingus atsitikimus kasyboje“, vienu iš prioritetinių veiksmų nurodoma iniciatyva reglamentuoti kasybos pramonės atliekų tvarkymą. Šiuo veiksmu siekiama papildyti iniciatyvas, susijusias su 2003 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/105/EB, iš dalies keičiančia Tarybos direktyvą 96/82/EB dėl didelių, su pavojingomis medžiagomis susijusių avarijų pavojaus kontrolės ⁽⁴⁾, taip pat parengti dokumentą, kuriame, remiantis 1996 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyva 96/61/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės ⁽⁵⁾, aptariami geriausi dėl kasybos veiklos susidarancių uolienų atliekų ir apdorojimo atliekų tvarkymo metodai.

- (2) Europos Parlamentas savo 2001 m. liepos 5 d. rezoliucija ⁽⁶⁾ dėl minėto komunikato tvirtai parėmė siekį parengti direktyvą dėl kasybos pramonės atliekų.

- (3) 2002 m. liepos 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 1600/2002/EB, nustatančiame Šeštąją Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programą ⁽⁷⁾, nurodoma, kad reikėtų mažinti vis dar susidarancių atliekų pavojingumą, ir jos turėtų kelti kuo mažesnę pavojų, kad pirmenybę reikėtų teikti atliekų utilizavimui ir ypač atliekų perdirbimui, kad reikėtų iki minimumo sumažinti šalinamų atliekų kiekį ir atliekas saugiai pašalinti ir kad šalintinos atliekos turėtų būti apdorojamos kuo arčiau prie jų susidarymo vietos taip, kad dėl to nesumažėtų atliekų apdorojimo operacijų efektyvumas. Sprendime Nr. 1600/2002/EB prioritetiniais veiksmais taip pat laikoma, atsižvelgiant į nelaimingus atsitikimus ir nelaimės, papildomų priemonių, padėsiančių išvengti didelių nelaimingų atsitikimų grėsmės, ypač kylancios dėl kasybos, sukūrimas bei priemonių dėl kasybos atliekų parengimas. Sprendime Nr. 1600/2002/EB taip pat teikiamas prioritetas tvaraus tvarkymo skatinimui kasybos pramonės šakose siekiant sumažinti poveikį aplinkai.

- (4) Laikantis Bendrijos aplinkos apsaugos politikos tikslų, būtina nustatyti minimalius reikalavimus tam, kad būtų sustabdytas ar kiek galima sumažintas bet koks neigiamas poveikis aplinkai ar žmonių sveikatai, kurį sukelia kasybos pramonės atliekų – apdorojimo atliekų (t.y. kietų arba suspensijos pavidalo atliekų, kurios lieka naudingąsias iškasenas apdorojus įvairiais metodais), bergždo ir dangos uolienų (t. y. medžiagų, iškastų siekiant rūdos ar naudingųjų iškasenų, įskaitant pasirengimo eksploatacijai laikotarpiu) ir dirvožemio (t. y. viršutinio žemės sluoksniu) – tvarkymas, jeigu tai yra atliekos, kaip apibrėžta 1975 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvoje 75/442/EEB dėl atliekų ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ OL C 80, 2004 3 30, p. 35.

⁽²⁾ OL C 109, 2004 4 30, p. 33.

⁽³⁾ 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 103 E, 2004 4 29, p. 451), 2005 m. balandžio 12 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 172 E, 2005 7 12, p. 1) ir 2005 rugsėjo 6 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2006 m. sausio 18 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija ir 2006 m. sausio 30 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ OL L 345, 2003 12 31, p. 97.

⁽⁵⁾ OL L 257, 1996 10 10, p. 26. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 166/2006 (OL L 33, 2006 2 4, p. 1).

(5) Pagal Jungtinių Tautų rėmuose 2002 m. Pasauliniame aukščiausiojo lygio susitikime dėl darnaus vystymosi

⁽⁶⁾ OL C 65 E, 2002 3 14, p. 382.

⁽⁷⁾ OL L 242, 2002 9 10, p. 1.

⁽⁸⁾ OL L 194, 1975 7 25, p. 39. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003.

- priimto Johanesburgo darnaus vystymosi įgyvendinimo plano 24 punktą būtina apsaugoti ekonominio ir socialinio vystymosi gamtinių išteklių bazę ir pakeisti dabartinę gamtinių išteklių blogėjimo tendenciją darniai ir integruotai tvarkant gamtinių išteklių bazę.
- (6) Atitinkamai ši direktyva turėtų apimti žemėje vykdomos kasybos pramonės atliekų, tai yra atliekų, susidarantių ieškant ir žvalgant, išgaunant (įskaitant pasirengimo eksploatacijai darbų laikotarpį), apdorojant ir saugant naudingąsias iškasenas, ir atliekų iš veikiančių karjerų tvarkymą. Tačiau toks tvarkymas turėtų atspindėti principus ir prioritetus, nustatytus Direktyvoje 75/442/EEB, kuri, remiantis jos 2 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunkčiu, ir toliau taikoma tiems kasybos pramonės atliekų tvarkymo aspektams, kurių neapima ši direktyva.
- (7) Kad būtų išvengta dubliavimo ir neproporcingų administracinių reikalavimų, šios direktyvos taikymo sritis turėtų būti apribota tais konkrečiais veiksmiais, kurie laikomi prioritetiniais siekiant jos tikslų.
- (8) Atitinkamai šios direktyvos nuostatos neturėtų būti taikomos tiems atliekų srautams, kurie, nors ir susidarę naudingųjų iškasenų kasybos ar apdorojimo metu, nėra tiesiogiai susiję su kasybos ar apdorojimo procesu, pvz., maisto atliekoms, naftos produktų atliekoms, eksploatuoti netinkamoms transporto priemonėms, išnaudotoms baterijoms ir akumuliatoriams. Tvarkant tokias atliekas, taip pat atliekas, susidarantiąs paieškos ir žvalgymo, kasybos ar apdorojimo vietose ir gabenamas į vietą, kuri pagal šią direktyvą nėra atliekų įrenginys, turėtų būti taikomos Direktyvos 75/442/EEB ar 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyvos 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų⁽¹⁾ arba kitų atitinkamų Bendrijos teisės aktų nuostatos.
- (9) Taip pat šios direktyvos nuostatos neturėtų būti taikomos atliekoms, susidarantioms ieškant ir žvalgant, išgaunant ar apdorojant naudingąsias iškasenas atviroje jūroje, ar vandens suleidimui ir išsiurbto požeminio vandens suleidimui atgal, o inertinėms atliekoms, nepavojingoms paieškos ir žvalgymo metu susidarantioms atliekoms, neužterštam gruntui ir durpių kasybos, apdorojimo bei saugojimo metu susidarantioms atliekoms dėl jų mažesnio pavojaus aplinkai turėtų būti taikomas tik ribotas reikalavimų skaičius. Valstybės narės gali sumažinti arba atšaukti kai kuriuos reikalavimus nepavojingoms neinertinėms atliekoms. Tačiau šios išimtys neturėtų būti taikomos A kategorijos atliekų įrenginiams.
- (10) Be to, ši direktyva, apimdama kasybos pramonės atliekų, kurios gali būti radioaktyvios, tvarkymą, neturėtų apimti specifinių radioaktyvumo aspektų, kurie yra aptariami Europos atominės energijos bendrijos (Euratom) sutartimi.
- (11) Gerbdamos Direktyvoje 75/442/EEB, visų pirma jos 3 ir 4 straipsniuose nustatytus principus ir prioritetus, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad kasybos veiklos vykdytojai imtųsi visų būtinų priemonių sustabdyti ar kiek galima sumažinti neigiamą – dabar egzistuojantį ar potencialų – poveikį aplinkai ar žmonių sveikatai, kuri sukelia kasybos pramonės atliekų tvarkymas.
- (12) Šios priemonės turėtų būti paremtos, *inter alia*, geriausių metodų samprata, kaip apibrėžta Direktyvoje 96/61/EB, o taikant tuos metodus valstybės narės turėtų pačios nuspręsti, kaip, esant reikalui, tam tikrais atvejais gali būti atsižvelgiama į atliekų įrenginio technines charakteristikas, jo geografinę padėtį ir vietos aplinkos sąlygas.
- (13) Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad kasybos veiklos vykdytojai sudarytų tinkamus atliekų tvarkymo planus kasybos atliekų prevencijai ar minimizavimui, apdorojimui, panaudojimui ir šalinimui. Tų planų struktūra turėtų būti tokia, kad būtų užtikrintas tinkamas atliekų tvarkymo galimybių planavimas siekiant iki minimumo sumažinti atliekų susidarymą ir jų pavojingumą bei skatinti atliekų utilizavimą. Be to, kasybos pramonės atliekos turėtų būti apibūdintos atsižvelgiant į jų sudėtį, kad būtų kiek įmanoma užtikrinta, jog tokios atliekos reaguoja tik taip, kaip numatyta.
- (14) Tam, kad būtų iki minimumo sumažintas nelaimingų atsitikimų pavojus ir garantuota aukšto lygio aplinkos bei žmonių sveikatos apsauga, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad A kategorijos atliekų įrenginio veiklos vykdytojas atliekų atžvilgiu nustatytų ir taikytų stambių avarijų prevencijos politiką. Kaip prevencinė priemonė turėtų būti įdiegta saugumo valdymo sistema, sudaryti avariniai planai nelaimingų atsitikimų atvejams ir su informacija apie saugumą supažindinti asmenys, kurie gali nukentėti nuo stambios avarijos. Įvykus nelaimingam atsitikimui, veiklos vykdytojams turėtų būti keliamas reikalavimas pateikti kompetentingoms institucijoms visą svarbią informaciją, kuri būtina siekiant sušvelninti daromą ar potencialią žalą aplinkai. Šie ypatingi reikalavimai neturėtų būti taikomi tiems kasybos pramonės atliekų įrenginiams, kuriems taikoma Direktyva 96/82/EB.
- ⁽¹⁾ OL L 182, 1999 7 16, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003.

- (15) Atliekų įrenginys neturėtų būti priskirtas A kategorijai remiantis tik pavojais kasybos pramonės darbuotojų saugumui ir sveikatai, kuriuos apima kiti Bendrijos teisės aktai, visų pirma Direktyvos 92/91/EEB⁽¹⁾ ir 92/104/EEB⁽²⁾.
- (16) Kasybos pramonės atliekų tvarkymas yra specifinio pobūdžio, todėl būtina nustatyti specialią paraiškų pateikimo ir leidimų suteikimo tvarką, taikomą atliekų įrenginiams, priimančioms tokias atliekas. Be to, valstybės narės turėtų imtis reikiamų priemonių garantuoti, kad kompetentingos institucijos periodiškai peržiūrėtų ir prireikus atnaujintų leidimo sąlygas.
- (17) Valstybės narės turėtų laikytis reikalavimų užtikrinti, kad pagal JT EEK 1998 m. birželio 25 d. Konvenciją dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimančioms sprendimams ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais (Orhuso konvenciją) visuomenė būtų informuojama apie paraiškų gauti leidimą atliekų tvarkymui pateikimą ir su suinteresuota visuomene būtų konsultuojamasi prieš suteikiant leidimą atliekų tvarkymui.
- (18) Būtina aiškiai nurodyti reikalavimus, kurių kasybos pramonę aptarnaujantys atliekų įrenginiai turėtų laikytis vietos, valdymo, kontrolės, uždarymo, trumpalaikių ir ilgalaikių prevencinių bei apsaugos priemonių atžvilgiu, kad nekiltų grėsmė aplinkai, ypač kad požeminiai vandenys nebūtų teršiami besiskverbiančiu į gruntą filtratu.
- (19) Būtina aiškiai apibrėžti kasybos pramonės atliekoms kaupti skirtus A kategorijos atliekų įrenginius, atsižvelgiant į galimus tokio įrenginio eksploatacijos ar nelaimingo atsitikimo, kurio metu iš tokio įrenginio atliekos patenka į aplinką, sukeltos taršos padarinius.
- (20) Taip pat turi būti nustatyti tam tikri reikalavimai kasybos atliekoms, supilamoms atgal į iškastas ertmes siekiant jas rekultivuoti arba statybos tikslais, susijusiais su naudingųjų iškasenų kasybos procesu, – pavyzdžiui, siekiant ertmėse įrengti ar prižiūrėti įrangą, palengvinančią naudojimąsi mechanizmais, rampas, pertvaras, saugumo užtvartas ar bermas, – tam, kad būtų apsaugoti paviršiaus ir požeminiai vandenys, užtikrintas tokių atliekų stabilumas ir garantuota atitinkama stebėseną pabaigus šią veiklą. Atitinkamai tokioms atliekoms neturėtų būti taikomi šios direktyvos reikalavimai, kurie išimtinai skirti „atliekų įrenginiams“, išskyrus tuos, kurie minimi specialioje nuostatoje dėl iškastų ertmių.
- (21) Siekiant užtikrinti tinkamą kasybos pramonės atliekas priimančių atliekų įrenginių įrengimą ir priežiūrą,
- valstybės narės turėtų imtis atitinkamų priemonių garantuoti, kad tokių įrenginių projektavimu, vietos parinkimu ir valdymu užsiima techniniu požiūriu kompetentingi asmenys. Būtina užtikrinti, kad veiklos vykdytojų ir darbuotojų apmokymo lygis bei įgytos žinios suteiktų jiems tinkamus įgūdžius. Be to, kompetentingos valdžios institucijos turėtų įsitikinti, kad veiklos vykdytojai imasi reikiamų priemonių, kai įrengia ir prižiūri naują atliekų įrenginį arba plečia ar keičia egzistuojantį atliekų įrenginį, įskaitant laikotarpį po uždarymo.
- (22) Būtina nustatyti stebėsenos procedūras atliekų įrenginio eksploatacijos metu ir po jo uždarymo. Numatytas po A kategorijos atliekų įrenginio uždarymo stebėsenos ir kontrolės laikotarpis turėtų būti proporcingas konkrečios atliekų įrenginio keliamam pavojui, panašiai kaip to reikalaujama Direktyvoje 1999/31/EB.
- (23) Būtina apibrėžti, kada ir kaip turėtų būti uždaromas kasybos pramonę aptarnaujantis atliekų įrenginys, ir nurodyti išsipareigojimus bei atsakomybę, kurią turi prisiimti veiklos vykdytojas laikotarpiu po uždarymo.
- (24) Valstybės narės turėtų reikalauti, kad kasybos pramonės veiklos vykdytojai, siekdami užkirsti kelią vandens ir grunto taršai bei nustatyti neigiamą poveikį, kurį jų atliekų įrenginiai gali daryti aplinkai ar žmonių sveikatai, vykdytų stebėseną ir valdymo kontrolę. Be to, siekiant kiek įmanoma labiau sumažinti vandens taršą, atliekų šalinimas į priimančių vandens baseiną turėtų būti vykdomas laikantis 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB, nustatančios Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus⁽³⁾. Be to, naudojant geriausius metodus turėtų būti, atsižvelgiant į jų kenksmingą ir toksišką poveikį, iki kiek įmanoma žemesnių lygių sumažinta kai kuriose kasybos pramonėse išskiriama cianido ir cianido junginių koncentracija apdorojimo atliekų baseinuose. Kad būtų užkirstas kelias tokiam poveikiui, atitinkamai ir bet kuriuo atveju laikantis šios direktyvos reikalavimų turėtų būti nustatytos maksimalios koncentracijos ribos.
- (25) Kasybos pramonę aptarnaujančio atliekų įrenginio veiklos vykdytojas turėtų laikytis reikalavimų iš anksto pateikti finansinę garantiją ar jos ekvivalentą pagal tvarką, kurią turi nustatyti valstybės narės, užtikrinant, kad visi su leidimo suteikimu susiję išsipareigojimai būtų įvykdyti, įskaitant tuos, kurie susiję su atliekų įrenginio uždarymu ir priežiūra po uždarymo. Finansinės garantijos dydis turėtų būti pakankamas, kad būtų padengtos
-
- ⁽¹⁾ 1992 m. lapkričio 3 d. Tarybos direktyva 92/91/EEB dėl darbuotojų saugos ir sveikatos apsaugos gerinimo būtiniausių reikalavimų, taikomų naudingųjų iškasenų gavybos mechanizmais gręžiniais įmonėse (vienuoliktąji atskira direktyva, kaip numatyta Direktyvos 89/391/EEB 16 straipsnio 1 dalyje) (OL L 348, 1992 11 28, p. 9).
- ⁽²⁾ 1992 m. gruodžio 3 d. Tarybos direktyva 92/104/EEB dėl būtiniausių darbuotojų saugos ir sveikatos apsaugos gerinimo reikalavimų, taikomų naudingųjų iškasenų antžeminės ir požeminės gavybos įmonėse (dvilyktoji atskira direktyva, kaip numatyta Direktyvos 89/391/EEB 16 straipsnio 1 dalyje) (OL L 404, 1992 12 31, p. 10).
-
- ⁽³⁾ OL L 327, 2000 12 22, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais Sprendimu Nr. 2455/2001/EB (OL L 331, 2001 12 15, p. 1).

- atliekų įrenginio paveiktos žemės, apimančios patį atliekų įrenginį, kaip apibrėžta atliekų valdymo plane, parengtame pagal 5 straipsnį ir reikalaujama pagal 7 straipsnį, rekultivavimo, kuri atliktų tinkama, kvalifikuota ir nepriklausoma trečioji šalis, išlaidos. Taip pat būtina, kad tokia garantija būtų pateikta prieš pradėdant kaupti atliekas atliekų įrenginyje ir kad ji būtų periodiškai patikslinama. Be to, laikantis principo „teršėjas moka“ ir 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento bei Tarybos direktyvos 2004/35/EB dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą siekiant išvengti žalos aplinkai ir ją ištaisyti (atlyginti) ⁽¹⁾, svarbu išaiškinti, kad kasybos pramonę aptarnaujančio atliekų įrenginio veiklos vykdytojas yra atitinkamai atsakingas už jo veikla padarytą žalą aplinkai arba sukeltą neišvengiamą tokios žalos grėsmę.
- (26) Jeigu kasybos pramonę aptarnaujančių atliekų įrenginių eksploatacija gali turėti reikšmingo tarpvalstybinio pobūdžio neigiamo poveikio aplinkai ir su tuo susijusio pavojaus žmonių sveikatai kitos valstybės narės teritorijoje, turėtų būti nustatyta bendra tvarka, palengvinanti kaimyninių valstybių konsultacijas. Tai turėtų būti padaryta siekiant užtikrinti, kad valdžios institucijos adekvačiai keistųsi informacija ir kad visuomenė būtų tinkamai informuojama apie tokius atliekų įrenginius, savo veikla galinčius turėti neigiamą poveikį tos kitos valstybės narės aplinkai.
- (27) Būtina, kad valstybės narės užtikrintų, jog kompetentingos valdžios institucijos sukurtų veiksmingą kasybos pramonę aptarnaujančių atliekų įrenginių tikrinimo ar lygiavėčių kontrolės priemonių sistemą. Nepažeidžiant leidimą turinčio veiklos vykdytojo išipareigojimų, prieš pradėdant atliekų kaupimo operacijas, turėtų būti patikrinta, ar laikomasi leidimo sąlygų. Be to, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad veiklos vykdytojai ir jų veiklos perėmėjai saugotų atnaujinamus įrašus, susijusius su tokiais atliekų įrenginiais, ir kad veiklos vykdytojai perduotų savo veiklos perėmėjams informaciją apie atliekų įrenginio būklę ir jo valdymą.
- (28) Valstybės narės turėtų siųsti reguliarius pranešimus Komisijai apie šios direktyvos įgyvendinimą, įskaitant informaciją apie įvykusius ar vos neįvykusius nelaimingus atsitikimus. Šių pranešimų pagrindu Komisija atsiskaitys Europos Parlamentui ir Tarybai.
- (29) Valstybės narės turėtų nustatyti taisykles dėl sankcijų už šios direktyvos pažeidimą ir užtikrinti, kad tos sankcijos būtų taikomos. Minėtos sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.
- (30) Būtina, kad valstybės narės užtikrintų, jog būtų sudarytas jų teritorijoje esančių uždarytų, įskaitant ir apleistų, atliekų įrenginių sąrašas, kad būtų nustatyti tie, kurie daro reikšmingą neigiamą poveikį aplinkai arba vidutiniu ar trumpu laikotarpiu gali kelti rimtą grėsmę žmonių sveikatai arba aplinkai. Šie sąrašai turėtų tapti pagrindu atitinkamoms priemonių programoms.
- (31) Komisija turėtų užtikrinti, kad būtų tinkamai keičiamasi mokslinė ir techninė informacija apie tai, kaip sudaryti uždarytų atliekų įrenginių sąrašą valstybės narės lygiu ir parengti metodiką, padedančią valstybėms narėms laikytis šios direktyvos, rekultivuojant tokius atliekų įrenginius. Be to, turėtų būti užtikrintas pasikeitimas informacija apie žinomus metodus valstybės narės viduje ir tarp valstybių narių.
- (32) Kad būtų nuosekliai taikomas Sutarties 6 straipsnis, aplinkos apaugos reikalavimai, siekiant skatinti darnią plėtrą, privalo būti integruoti į Bendrijos politikos ir veiklos kryptių įgyvendinimą.
- (33) Ši direktyva galėtų būti naudinga priemonė, į kurią reikėtų atsižvelgti tikrinant, ar projektuose, gaunančiuose Bendrijos plėtrai skirtą finansavimą, yra numatytos priemonės sustabdyti ar kiek įmanoma sumažinti neigiamą poveikį aplinkai. Toks požiūris atitinka Sutarties 6 straipsnį, ypač aplinkos apsaugos reikalavimų integravimo į Bendrijos politiką vystymosi bendradarbiavimo srityje atžvilgiu.
- (34) Šios direktyvos tikslo – tobulinti kasybos pramonės atliekų tvarkymą – valstybės narės negali deramai pasiekti, nes prastas tokių atliekų tvarkymas gali būti tarpvalstybinio pobūdžio taršos priežastimi. Pagal principą „teršėjas moka“ būtina, *inter alia*, atsižvelgti į bet kokią kasybos pramonės atliekų daromą žalą aplinkai, o skirtingai taikant šį principą valstybėse narėse gali pradėti gerokai skirtis ekonominės veiklos vykdytojams tenkanti finansinė našta. Be to, skirtingos kasybos pramonės atliekų tvarkymo nacionalinės politikos trukdo siekti tikslo, kad būtų užtikrintas minimalus saugaus ir atsakingo tokių atliekų tvarkymo lygis ir padidintas jų utilizavimo lygis visoje Bendrijoje. Kadangi dėl šios direktyvos masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydami Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.

⁽¹⁾ OL L 143, 2004 4 30, p. 56.

- (35) Šios direktyvos įgyvendinimui reikalingos priemonės turėtų būti priimtose pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽¹⁾.
- (36) Šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę metu egzistuojančių atliekų įrenginių eksploatavimas turėtų būti reglamentuojamas tam, kad per nustatytą laikotarpį būtų priimtose reikiamos priemonės juos pritaikyti prie šios direktyvos reikalavimų.
- (37) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl teisės aktų leidybos tobulinimo ⁽²⁾ 34 punktą valstybės narės skatinamos savo ir Bendrijos interesų labui parengti lenteles, kurios kuo geriau atskleistų direktyvos ir perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių tarpusavio santykį, ir viešai jas paskelbti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šioje direktyvoje numatomos priemonės, tvarka ir gairės siekiant, kad būtų užkirstas kelias arba kiek įmanoma sumažintas bet koks dėl kasybos pramonės atliekų tvarkymo atsiradęs neigiamas poveikis aplinkai, visų pirma vandeniui, orui, gruntui, faunai, florai bei kraštovaizdžiui, ir bet koks pavojus žmonių sveikatai.

2 straipsnis

Taikymo sritis

- Atsižvelgiant į 2 ir 3 dalis, ši direktyva taikoma atliekų, susidarančių ieškant ir žvalgant, išgaunant, apdorojant ir saugant naudingąsias iškasenas bei eksploatuojant karjerus (toliau – kasybos atliekos), tvarkymui.
- Ši direktyva netaikoma:
 - atliekoms, susidarančioms ieškant ir žvalgant, išgaunant ir apdorojant naudingąsias iškasenas bei eksploatuojant karjerus, kurios atsiranda netiesiogiai iš tokios veiklos;
 - atliekoms, susidarančioms atviroje jūroje ieškant ir žvalgant, išgaunant ir apdorojant naudingąsias iškasenas;
 - suleistam vandeniui ir iš naujo suleistam išsiurbtam požeminiam vandeniui, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/60/EB 11 straipsnio 3 dalies j punkto pirmoje ir antroje įtraukose, kiek tai leidžiama tuo straipsniu.

- Inertinėms atliekoms ir neužterštam gruntui, susidarančioms ieškant ir žvalgant, išgaunant, apdorojant ir saugant naudingąsias iškasenas bei eksploatuojant karjerus, ir atliekoms, susidarančioms išgaunant, apdorojant ir saugant durpes, netaikomi 7 ir 8 straipsniai, 11 straipsnio 1 ir 3 dalys, 12 straipsnis, 13 straipsnio 6 dalis, 14 ir 16 straipsniai, išskyrus atvejus, kai jos kaupiamos A kategorijos atliekų įrenginyje.

Kompetentinga institucija, kol ji įsitikinusi, kad 4 straipsnyje išdėstyti reikalavimai vykdomi, gali sumažinti nepavojingų atliekų, susidarančių ieškant ir žvalgant naudingąsias iškasenas, išskyrus naftą ir evaporitus, kitus nei gipsas ir anhidritas, o taip pat neužteršto grunto ir atliekų, susidarančių išgaunant, apdorojant ir saugant durpes, kaupimo reikalavimus arba juos atšaukti.

Valstybės narės gali sumažinti 11 straipsnio 3 dalies, 12 straipsnio 5 ir 6 dalių, 13 straipsnio 6 dalies, 14 ir 16 straipsnių reikalavimus nepavojingoms neinertinėms atliekoms arba juos atšaukti, išskyrus atvejus, kai jos kaupiamos A kategorijos atliekų įrenginyje.

- Nepažeidžiant kitų Bendrijos teisės aktų, atliekoms, kurioms taikoma ši direktyva, netaikoma Direktyva 1999/31/EB.

3 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šioje direktyvoje:

- atliekos suprantamos taip, kaip jos yra apibrėžtos Direktyvos 75/442/EEB 1 straipsnio a punkte;
- pavojingos atliekos suprantamos taip, kaip jos yra apibrėžtos 1991 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyvos 91/689/EEB dėl pavojingų atliekų ⁽³⁾ 1 straipsnio 4 dalyje;
- inertinės atliekos – tai atliekos, kuriose nevyksta jokie svarbesni fiziniai, cheminiai ar biologiniai pokyčiai. Inertinės atliekos netirpsta, nedega ir kitaip fiziškai ar chemiškai nereaguoja, nesiskaido biologiškai, kitoms medžiagoms, su kuriomis tiesiogiai liečiasi, nedaro tokio neigiamo poveikio, dėl kurio būtų teršiama aplinka ar keliamas pavojus žmonių sveikatai. Bendras atliekose susidariusio filtrato ir teršalų kiekis bei tokio filtrato ekologinis toksiškumas turi būti nedidelis ir, svarbiausia, neturi kelti pavojaus paviršinių ir (arba) požeminių vandenų kokybei;

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

⁽²⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

⁽³⁾ OL L 377, 1991 12 31, p. 20. Direktyva su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 166/2006.

- 4) neužterštas gruntas – tai gruntas, kuris kasybos metu pašalinimas iš viršutinio žemės sluoksnio ir kuris nėra laikomas užterštu pagal valstybės narės, kurioje yra ta teritorija, nacionalinės teisės aktus ar pagal Bendrijos teisę;
- 5) naudingųjų iškasenų ištekliai arba naudingosios iškaskenos – tai žemės gelmėse esančių natūralių organinių ar neorganinių medžiagų sandėkų ištekliai, pvz., energetinis kuras, metalų rūdos, pramonei ir statybai naudojamos naudingosios iškaskenos, išskyrus vandenį;
- 6) kasybos pramonė – tai visos įmonės, kurios komerciniais tikslais verčiasi naudingųjų iškasenų antžemine ir požemine kasyba, įskaitant kasybą mechaniniais gręžiniais arba išgautų medžiagų apdorojimą;
- 7) atvira jūra – tai ta jūros ir jūros dugno dalis, kuri prasideda nuo žemiausio vandens lygio žymos per įprastinius ar vidutinius potvynius ir besitęsianti tolyn į jūros akvatoriją;
- 8) apdorojimas – tai mechaninis, fizinis, biologinis, terminis ar cheminis procesas ar jų derinys, įskaitant dydžio keitimą, klasifikavimą, separaciją ir filtratą, tačiau išskyrus lydimą, terminius gamybos procesus (kitus nei klinčių deginimas) ir metalurgijos procesus, kurie naudojami iš naudingųjų iškasenų, įskaitant išgautas iš eksploatuojamų karjerų, išgauti naudinguosius komponentus (mineralus), bei anksčiau išmestų atliekų pakartotinis apdorojimas;
- 9) apdorojimo atliekos – tai kietos arba suspensijos pavidalo atliekos, kurios lieka naudingąsias iškaskenas apdorojus separacijos technologija (pvz., trūpinant, smulkinant (šlifuojant), rūšiuojant pagal dydį, flotacijos būdu ir kitokiais fizikiniais bei cheminiais metodais), siekiant iš mažiau vertingų uolienų išskirti naudinguosius komponentus (mineralus);
- 10) sąvarta – tai inžinierinis įrenginys kietų atliekų kaupimui žemės paviršiuje;
- 11) damba – tai inžinerinė konstrukcija, suprojektuota išlaikyti ar izoliuoti vandenį ir (ar) atliekas nusodinimo baseine;
- 12) nusodinimo baseinas – tai natūralus baseinas ar inžinierinis įrenginys, kuriame kartu su įvairiu laisvojo vandens kiekiu šalinamos smulkiagrūdės atliekos, paprastai apdorojimo atliekos, kurios susidaro dėl naudingųjų iškasenų apdorojimo ir naudoto vandens nuskaidrinimo bei jo perdirbimo;
- 13) silpnąja rūgštimi skaidomas cianidas – tai cianidas ir cianido junginiai, kurie skyla veikiami silpnosios rūgšties esant nustatytai pH vertei;
- 14) filtratas – tai bet koks skystis, kuris sunkiasi per saugomas atliekas, išteka iš atliekų įrenginio ar lieka jame, įskaitant teršiantį drenažą, kuris, jei netinkamai atliekamas, gali neigiamai paveikti aplinką;
- 15) atliekų įrenginys – tai bet koks plotas, kuriame kaupiamos kietos, skystos, tirpalo ar suspensijos pavidalo kasybos atliekos tokiems laikotarpiams:
- A kategorijos atliekų įrenginiams ir atliekų įrenginiams, apibūdintiems pavojingais atliekų tvarkymo plane, laikotarpis nenustatomas,
 - daugiau nei šešių mėnesių laikotarpiui netikėtai atsiradusių pavojingų atliekų atveju,
 - daugiau nei metų laikotarpiui nepavojingų neįvertintų atliekų įrenginių atveju,
 - daugiau nei trejų metų laikotarpiui neužteršto grunto, nepavojingų paieškos ir žvalgymo metu susidariusių atliekų, išgaunant, apdorojant ir saugant durpes susidariusių atliekų bei inertinių atliekų įrenginių atveju.
- Laikoma, kad tokie įrenginiai apima bet kokias dambas ar kitas konstrukcijas, reikalingas išsaugoti, sulaukyti, izoliuoti arba kitaip sutvirtinti tokius įrenginius, taip pat sąvartas ir nusodinimo baseinus, bet neapsiriboja jais, išskyrus iškastas ertmes, į kurias, išgavus naudingąsias iškaskenas, atliekos grąžinamos jų rekultivavimo ir konstrukcijos sutvirtinimo tikslais;
- 16) stambi avarija – tai įvykis bet kuriame objekte, kuriam taikoma ši direktyva, veiklos, apimančios kasybos atliekų tvarkymą, metu, galintis tuoj pat ar per tam tikrą laiką sukelti rimtą pavojų žmonių sveikatai ir (arba) aplinkai objekte ar už jo ribų;
- 17) pavojinga medžiaga – tai medžiaga, mišinys ar preparatas, kurie yra pavojingi, kaip tai yra apibrėžta Direktyvoje 67/548/EEB ⁽¹⁾ arba Direktyvoje 1999/45/EB ⁽²⁾;
- 18) geriausi prieinami gamybos būdai apibrėžiami taip, kaip apibrėžta Direktyvos 96/61/EB 2 straipsnio 11 dalyje;
-
- ⁽¹⁾ 1967 m. birželio 27 d. Tarybos direktyva 67/548/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių pavojingų medžiagų klasifikavimą, pakavimą ir ženklimą etiketėmis, suderinimo (OL L 196, 1967 8 16, p. 1). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2004/73/EB (OL L 152, 2004 4 30, p. 1).
- ⁽²⁾ 1999 m. gegužės 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/45/EB dėl pavojingų preparatų klasifikavimą, pakavimą ir ženklimą reglamentuojančių valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų derinimo (OL L 200, 1999 7 30, p. 1). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2006/8/EB (OL L 19, 2006 1 24, p. 12).

- 19) priimantysis vandens baseinas – tai paviršiniai vandenys, požeminiai vandenys, tarpiniai vandenys ir pakrančių vandenys, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/60/EB 2 straipsnio atitinkamai 1, 2, 6 ir 7 dalyse;
- 20) rekultivavimas – tai atliekų įrenginio paveiktos žemės apdorojimas siekiant atstatyti jos patenkinamą būklę, ypatingai atsižvelgiant į grunto kokybę, augaliją ir gyvūniją, natūralias buveines, gėlo vandens sistemas, kraštovaizdį ir atitinkamus naudingus panaudojimo būdus;
- 21) paieška ir žvalgyba – tai ekonominę vertę turinčių naudingųjų iškasenų telkinių paieška, įskaitant mėginių ėmimą, jungtinių mėginių ėmimą, gręžimą ir žvalgybinių griovių bei tranšėjų kasimą, išskyrus bet kokius darbus, kurie yra atliekami ruošiant tokius telkinius eksploatuoti, ir bet kokią veiklą, tiesiogiai susijusią su vykstančiu kasybos darbu;
- 22) visuomenė – tai vienas arba daugiau fizinių ar juridinių asmenų ir, pagal nacionalinės teisės aktus ar praktiką, jų asociacijos, organizacijos ar grupės;
- 23) suinteresuota visuomenė – tai visuomenės dalis, kuriai turėjo ar gali turėti poveikio sprendimų aplinkos klausimais priėmimas pagal šios direktyvos 6 ir 7 straipsnius arba kuri yra juo suinteresuota; šiame apibrėžime nevyriausybinės organizacijos, skatinančios aplinkos apsaugą ir atitinkančios visus reikalavimus pagal nacionalinę teisę, yra laikomos suinteresuotomis;
- 24) veiklos vykdytojas – tai fizinis ar juridinis asmuo, atsakingas už kasybos atliekų tvarkymą pagal valstybės narės, kurioje tvarkomos kasybos atliekos, nacionalinės teisės aktus, įskaitant laikiną kasybos atliekų saugojimą, taip pat eksploatacijos laikotarpį ir priežiūros po uždarymo laikotarpį;
- 25) atliekų turėtojas – tai kasybos atliekų gamintojas arba fizinis ar juridinis asmuo, kuris turi atliekų;
- 26) kompetentingas asmuo – tai fizinis asmuo, kuris turi techninių žinių ir patirties, kaip apibrėžta valstybės narės, kurioje veikia tas asmuo, nacionalinės teisės aktuose, vykdyti šioje direktyvoje numatytas pareigas;
- 27) kompetentinga institucija – tai institucija ar institucijos, kurias valstybė narė paskiria atsakingomis už šioje direktyvoje numatytų pareigų vykdymą;
- 28) teritorija – tai visa konkrečioje geografinėje vietoje esanti žemė, kurioje vykdomą veiklą kontroliuoja ir valdo veiklos vykdytojas;
- 29) esminis pakeitimas – tai atliekų įrenginio struktūros ar veiklos pokytis, kuris, kompetentingos institucijos

nuomone, gali turėti didelį neigiamą poveikį žmonių sveikatai arba aplinkai.

4 straipsnis

Bendrieji reikalavimai

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad kasybos atliekos būtų tvarkomos nesukeliant pavojaus žmonių sveikatai ir nenaudojant procesų ar metodų, kurie galėtų pakenkti aplinkai, ypač nesukeliant pavojaus vandeniui, orui, gruntui, faunai ir florai, nesukeliant nepatogumų dėl triukšmo ar kvapų, nedarant neigiamo poveikio kraštovaizdžiui ar lankytinoms vietovėms. Valstybės narės taip pat imasi būtinų priemonių, kad būtų uždrausta kasybos atliekas išmesti, versti į krūvas ar nekontroliuojamai saugoti.

2. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos vykdytojas imtųsi visų būtinų priemonių, kad būtų užkirstas kelias arba kuo labiau sumažintas bet koks neigiamas poveikis aplinkai ir žmonių sveikatai, atsiradęs dėl kasybos atliekų tvarkymo. Tai apima bet kokio atliekų įrenginio valdymą, įskaitant priežiūrą po jo uždarymo, ir su tuo įrenginiu susijusių stambių avarijų prevenciją bei jų pasekmių aplinkai ir žmonių sveikatai ribojimą.

3. 2 dalyje nurodytos priemonės yra grindžiamos, *inter alia*, geriausiaisiais prieinamais gamybos būdais, nenustatant kokio nors vieno būdo ar konkrečios technologijos panaudojimo, bet atsižvelgiant į atliekų įrenginio technines ypatybes, jo geografinę padėtį ir vietos aplinkos sąlygas.

5 straipsnis

Atliekų tvarkymo planas

1. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos vykdytojas parengtų atliekų tvarkymo planą, kaip kasybos atliekas sumažinti iki minimumo, jas apdoroti, panaudoti ir šalinti, atsižvelgiant į tvaraus vystymo principą.

2. Atliekų tvarkymo plano tikslai yra šie:

- a) užkirsti kelią arba sumažinti gaminamų atliekų kiekio susidarymą ir jų žalą, visų pirma atsižvelgiant į:
 - i) atliekų tvarkymą projektavimo laikotarpiu ir naudingųjų iškasenų išgavimo ir apdorojimo būdo pasirinkimą;
 - ii) galimus kasybos atliekų pokyčius dėl jų ploto didėjimo ir antžeminio laikymo sąlygų;
 - iii) kasybos atliekų patalpinimą į iškastą ertmę, išgavus naudingąsias iškasenas, kiek tai įmanoma techniškai ir ekonomiškai bei tinkama aplinkosaugos požiūriu, laikantis esamų aplinkos standartų Bendrijos lygmeniu ir, kai tinka, šios direktyvos reikalavimų;

- iv) dirvožemio grąžinimą į vietą uždarius atliekų įrenginį arba, jei tai praktiškai neįmanoma, pakartotinį jo panaudojimą kitur;
 - v) mažiau pavojingų medžiagų naudojimą naudingųjų iškasenų apdorojimui;
- b) skatinti kasybos atliekų naudojimą jas perdirbant, pakartotinai naudojant ar regeneruojant, kai tai aplinkosaugos požiūriu tinkama, laikantis esamų aplinkos standartų Bendrijos lygmeniu ir, kai tinka, šios direktyvos reikalavimų;
- c) užtikrinti trumpalaikį ir ilgalaikį saugų kasybos atliekų šalinimą, visų pirma, projektavimo laikotarpiu, atsižvelgiant į valdymą atliekų įrenginio eksploatacijos metu ir jį uždarius bei pasirenkant projektą:
- i) reikalaujanti minimalios ir, jei įmanoma, apskritai jokios uždaryto atliekų įrenginio stebėsenos, kontrolės ir valdymo;
 - ii) užkertanti kelią ar bent jau iki minimumo sumažinantį bet kokią ilgalaikį neigiamą poveikį, pavyzdžiui, susijusį su oro arba vandens teršalų prasiskverbimu iš atliekų įrenginio; ir
 - iii) užtikrinanti ilgalaikį visų dambų ar sąvartų, išylančių virš esamo žemės paviršiaus, geotechninį stabilumą.
3. Atliepkų tvarkymo plane turi būti bent šie duomenys:
- a) kai taikoma, siūloma atliekų įrenginio kategorija pagal III priede išdėstytus kriterijus:
 - kai būtinas A kategorijos atliekų įrenginys, dokumentas, rodantis, kad stambių avarijų prevencijos politika, jos įgyvendinimui skirta saugos valdymo sistema ir vidaus avarinis planas bus įgyvendinti pagal 6 straipsnio 3 dalį,
 - kai veiklos vykdytojas mano, kad A kategorijos atliekų įrenginys nebūtinai, pakankama tai patvirtinanti informacija, įskaitant galimo avarijų pavojaus nustatymą;
 - b) atliekų apibūdinimas pagal II priedą ir numatomas bendras kasybos atliekų, atsirasiančių eksploatacijos metu, kiekis;
 - c) veiklos, kurios metu tokios atliekos susidaro, ir bet kokio vėlesnio jų apdorojimo aprašymas;
 - d) aprašymas, kaip aplinką ir žmonių sveikatą gali neigiamai paveikti tokių atliekų kaupimas, ir prevencinės priemonės, kurių reikia imtis siekiant iki minimumo sumažinti poveikį aplinkai įrenginio eksploatavimo metu ir po jo uždarymo, įskaitant 11 straipsnio 2 dalies a, b, d ir e punktuose nurodytus aspektus;
 - e) siūloma kontrolės ir stebėsenos tvarka pagal 10 straipsnį (kai taikoma) ir 11 straipsnio 2 dalies c punktą;
 - f) siūlomas uždarymo planas, įskaitant rekultivavimą, priežiūros po uždarymo procedūras ir stebėseną, kaip numatyta 12 straipsnyje;
 - g) priemonės vandens būklės pablogėjimo prevencijai pagal Direktyvą 2000/60/EB ir oro bei grunto taršos prevencijai ar sumažinimui iki minimumo pagal 13 straipsnį;
 - h) žemės, kurią paveiks atliekų įrenginys, būklės tyrimas.
- Atliekų tvarkymo plane teikiama pakankamai informacijos, kad kompetentinga institucija galėtų įvertinti veiklos vykdytojo sugebėjimą įgyvendinti 2 dalyje išdėstytus atliekų tvarkymo plano tikslus ir įvykdyti savo įsipareigojimus pagal šią direktyvą. Plane ypač turi būti paaiškinta, kaip pasirinkta galimybė ir metodas, minimi 2 dalies a punkto i papunktyje, padės įgyvendinti 2 dalies a punkte nustatytus atliekų tvarkymo plano tikslus.
4. Atlieku tvarkymo planas peržiūrimas kas penkeri metai ir (arba) atitinkamai keičiamas, jei eksploatuojant atliekų įrenginį arba saugomose atliekose įvyksta dideli pokyčiai. Apie bet kokius pakeitimus pranešama kompetentingai institucijai.
5. Pagal kitus nacionalinės teisės arba Bendrijos teisės aktus parengti planai, kuriuose yra 3 dalyje nurodyti duomenys, gali būti naudojami, kai tuo išvengiama nereikalingo informacijos dubliavimo ir veiklos vykdytojo darbo pasikartojimo, jei įvykdomi visi reikalavimai pagal 1–4 dalis.
6. Kompetentinga institucija tvirtina atliekų tvarkymo planą pagal procedūras, kurias nustato pačios valstybės narės, ir stebi jo įgyvendinimą.

6 straipsnis

Stambių avarijų prevencija ir informacija

1. Šis straipsnis taikomas A kategorijos atliekų įrenginiams, išskyrus tuos atliekų įrenginius, kuriems taikoma Direktyva 96/82/EB.

2. Nepažeidžiant kitų Bendrijos teisės aktų, pirmiausia Direktyvų 92/91/EEB ir 92/104/EEB, valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatomi stambių avarių pavojai ir, atliekų įrenginius projektuojant, statant, eksploatuojant, prižiūrint, uždarant, prižiūrint po uždarymo, būtų įdiegiamos būtinos savybės siekiant išvengti tokių avarių ir sumažinti jų neigiamas pasekmes žmonių sveikatai ir (arba) aplinkai, įskaitant bet kokią tarpvalstybinį poveikį.

3. Siekiant įgyvendinti 2 dalies reikalavimus, kiekvienas veiklos vykdytojas prieš veiklos pradžią sukuria stambių avarių prevencijos politiką, skirtą kasybos atliekų tvarkymui ir, pagal reikalavimus, išvardintus I priedo 1 dalyje, įdiegia tą politiką įgyvendinančią saugos valdymo sistemą, taip pat įdiegia vidaus avarinį planą, kuriame nurodomos priemonės, būtinos imtis teritorijoje avarijos atveju.

Vykdydamas šią politiką, veiklos vykdytojas paskiria saugos vadovą, atsakingą už stambių avarių prevencijos politikos įgyvendinimą ir periodišką priežiūrą.

Kompetentinga institucija parengia išorės avarinį planą, kuriame nurodomos priemonės, būtinos imtis avarijos atveju už teritorijos ribų. Kaip prašymo suteikti leidimą dalį, veiklos vykdytojas pateikia kompetentingai institucijai informaciją, suteikiančią pastarajai galimybę sukurti tą planą.

4. Avarinių planų, nurodytų 3 dalyje, tikslai yra šie:

- a) apimti ir kontroliuoti stambias avarijas bei kitus incidentus, siekiant kuo labiau sumažinti jų poveikį, pirmiausia sumažinti žalą žmonių sveikatai ir aplinkai;
- b) įdiegti priemones, būtinas žmonių sveikatai ir aplinkai apsaugoti nuo stambių avarių ir kitų incidentų poveikio;
- c) pateikti visuomenei ir atitinkamoms tarnyboms ar institucijoms toje teritorijoje būtiną informaciją;
- d) numatyti, kad po stambios avarijos būtų išvalyta, rekultivuota ir atkurta aplinka.

Valstybės narės užtikrina, kad stambios avarijos atveju veiklos vykdytojas nedelsdamas pateiktų kompetentingai institucijai visą informaciją, kurios reikia siekiant padėti kuo labiau sumažinti jos pasekmes žmonių sveikatai ir įvertinti bei kuo labiau sumažinti esamą ar potencialią žalą aplinkai.

5. Valstybės narės užtikrina, kad suinteresuotai visuomenei iš anksto ir veiksmingai būtų suteiktos galimybės dalyvauti ruošiant ar peržiūrint išorės avarinį planą, kuriamą pagal 3 dalį. Šiuo tikslu suinteresuota visuomenė informuojama apie bet kokią pasiūlymą ir jai suteikiama galimybė susipažinti su

atitinkama informacija, įskaitant, *inter alia*, informaciją apie teisę dalyvauti sprendimų priėmimo procese ir apie kompetentingą instituciją, kuriai gali būti teikiamos pastabos ir klausimai.

Valstybės narės užtikrina, kad suinteresuotai visuomenei suteikiama teisė per tinkamą laiką pareikšti komentarus, ir kad priimant sprendimą dėl išorės avarinio plano deramai atsižvelgiama į šiuos komentarus.

6. Valstybės narės užtikrina, kad informacija apie saugos priemones ir apie reikiamus veiksmus avarijos atveju, turinti bent elementus, išvardintus I priedo 2 dalyje, pateikiama neatlygintinai ir, žinoma, suinteresuotai visuomenei.

Ši informacija peržiūrima kas trejus metus ir, jei reikia, atnaujinama.

7 straipsnis

Prašymas ir leidimas

1. Jokiam atliekų įrenginiui neleidžiama veikti be kompetentingos institucijos suteikto leidimo. Leidime turi būti šio straipsnio 2 dalyje išdėstyti elementai ir aiškiai nurodoma atliekų įrenginio kategorija pagal 9 straipsnyje nurodytus kriterijus.

Jei įvykdomi visi šiame straipsnyje numatyti reikalavimai, bet koks leidimas, išduotas pagal kitus nacionalinius ar Bendrijos teisės aktus, gali būti jungiamas siekiant suformuoti vieną leidimą, jei toks formatas pašalina nebūtiną informacijos dubliavimą ir veiklos vykdytojo ar kompetentingos institucijos darbo kartojimą. Duomenys, nurodyti 2 dalyje, gali būti nurodyti viename leidime ar keliuose leidimuose, jeigu laikomasi visų reikalavimų pagal šį straipsnį.

2. Prašyme suteikti leidimą turi būti bent šie duomenys:

- a) veiklos vykdytojo tapatybė;
- b) siūloma atliekų įrenginio vieta, įskaitant galimas alternatyvias vietas;
- c) atliekų tvarkymo planas pagal 5 straipsnį;
- d) adekvačios priemonės finansinės garantijos ar lygiaverte forma, kaip reikalaujama pagal 14 straipsnį;
- e) veiklos vykdytojo pateikta informacija pagal Direktyvos 85/337/EEB ⁽¹⁾ 5 straipsnį, jei pagal tą direktyvą yra reikalingas poveikio aplinkai vertinimas.

⁽¹⁾ 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyva 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo (OL L 175, 1985 7 5, p. 40). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/35/EB (OL L 156, 2003 6 25, p. 17).

3. Kompetentinga institucija leidimą suteikia tik įsitikinusi, kad:

- a) veiklos vykdytojas atitinka taikytinus šios direktyvos reikalavimus;
- b) atliekų tvarkymas tiesiogiai ar kitaip nepažeidžia atitinkamo atliekų tvarkymo plano ar planų, paminėtų Direktyvos 75/442/EEB 7 straipsnyje įgyvendinimo.

4. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad kompetentingos institucijos periodiškai peržiūrėtų ir prireikus atnaujintų leidimo sąlygas:

- kai yra esminių atliekų įrenginio eksploatavimo ar kaupiamų atliekų pasikeitimų,
- vadovaudamosi veiklos vykdytojo stebėsenos rezultatais, pateiktais pagal 11 straipsnio 3 dalį, ar patikrinimais, atliktais pagal 17 straipsnį,
- atsižvelgdamos į pasikeitimą informacija apie esminius geriausių žinomų gamybos metodų pakeitimus pagal 21 straipsnio 3 dalį.

5. Kai to prašoma statistikos tikslais, informacija, esanti pagal šį straipsnį suteiktame leidime, pateikiama kompetentingoms nacionalinėms ar Bendrijos statistikos institucijoms. Slapta tik komercinio pobūdžio informacija, pavyzdžiui, informacija, susijusi su verslo santykiais ir kainos komponentais bei naudingųjų iškasenų vertingųjų išteklių kiekiais, neskelbiama.

8 straipsnis

Visuomenės dalyvavimas

1. Priimant sprendimą dėl leidimo suteikimo visuomenė viešais skelbimais arba kitomis tinkamomis priemonėmis, pavyzdžiui, elektroninėmis žiniasklaidos priemonėmis, jei jos prieinamos, iš anksto ir vėliausiai, kai tik informacija gali būti pagrįstai teikiama, informuojama apie:

- a) prašymą suteikti leidimą;
- b) kur taikytina, faktą, kad priimant sprendimą, susijusį su prašymu suteikti leidimą, valstybės narės turi konsultuotis tarpusavyje pagal 16 straipsnį;
- c) duomenis apie institucijas, atsakingas už sprendimo priėmimą, tas, iš kurių gali būti gaunama atitinkama

informacija, tas, kurioms gali būti teikiamos pastabos ar klausimai, ir pastabų ar klausimų pateikimo tvarkaraščio duomenis;

- d) galimų sprendimų pobūdį;
- e) kur taikytina, duomenis apie pasiūlymą atnaujinti leidimą ar leidimo sąlygas;
- f) laiką ir vietą ar būdus atitinkamai informacijai gauti;
- g) duomenis apie visuomenės dalyvavimo tvarką, parengtą pagal 7 dalį.

2. Valstybės narės užtikrina, kad tinkamais terminais suinteresuotai visuomenei būtų prieinama:

- a) pagal nacionalinės teisės aktus – svarbiausios ataskaitos ir nuomonė, pateikta kompetentingai institucijai tuo metu, kai visuomenė buvo informuota pagal 1 dalį;
- b) pagal 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/4/EB dėl visuomenės galimybių susipažinti su informacija apie aplinką ⁽¹⁾ – bet kokia informacija, papildanti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją, kuri yra svarbi priimant sprendimą pagal šios direktyvos 7 straipsnį ir kuri tampa prieinama tik po to, kai visuomenė buvo informuota pagal šio straipsnio 1 dalį.

3. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad pagal šio straipsnio 1 dalį visuomenė būtų informuojama apie leidimo sąlygų atnaujinimą pagal 7 straipsnio 4 dalį.

4. Kol sprendimas nepriimtas, suinteresuota visuomenė turi teisę pareikšti kompetentingai institucijai pastabas ir nuomones.

5. Priimant sprendimą, deramai atsižvelgiama į šiame straipsnyje numatyto konsultavimosi rezultatus.

6. Priėmusi sprendimą, kompetentinga institucija atitinkama tvarka informuoja suinteresuotą visuomenę ir pasirūpina, kad suinteresuotai visuomenei būtų prieinama ši informacija:

- a) sprendimo turinys, įskaitant leidimo kopiją;
- b) argumentai ir aplinkybės, kuriomis grindžiamas sprendimas.

⁽¹⁾ OL L 41, 2003 2 14, p. 26.

7. Kad suinteresuota visuomenė galėtų pasirengti ir veiksmingai dalyvauti, valstybės narės nustato išsamią visuomenės dalyvavimo tvarką pagal šį straipsnį.

9 straipsnis

Atliekų įrenginių klasifikavimo sistema

Pagal šią direktyvą kompetentingos institucijos atliekų įrenginiui A kategoriją suteikia pagal III priede nustatytus kriterijus.

10 straipsnis

Iškastos ertmės

1. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos vykdytojas, talpin-damas kasybos atliekas rekultivavimo ar konstrukcijos sutvirtinimo tikslais atgal į iškastas ertmes, sudarytas vyk-dant antžeminę ar požeminę kasybą, imasi tinkamų priemonių, leidžiančių:

- 1) užtikrinti kasybos atliekų stabilumą *mutatis mutandis* pagal 11 straipsnio 2 dalį;
- 2) užkirsti kelią grunto, paviršinio ir požeminio vandens taršai *mutatis mutandis* pagal 13 straipsnio 1, 3 ir 5 dalis;
- 3) užtikrinti kasybos atliekų ir kasybos ertmių stebėseną *mutatis mutandis* pagal 12 straipsnio 4 ir 5 dalis.

2. Direktyva 1999/31/EB toliau atitinkamai taikoma kitoms nei kasybos atliekoms, naudojamoms užpildyti iškastas ertmes.

11 straipsnis

Atliekų įrenginių statyba ir valdymas

1. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių užtikrinti, kad atliekų įrenginių valdytų kompetentingas asmuo ir jis vystytų techniką bei mokytų personalą.

2. Kompetentinga institucija įsitikina, jog statydamas atliekų įrenginį ar modifikuodamas esamą atliekų įrenginį veiklos vykdytojas užtikrina, kad:

- a) atliekų įrenginys būtų tinkamoje vietoje, atsižvelgiant pirmiausia į Bendrijos ar nacionalinius išpareigojimus dėl saugomų vietovių, geologinius, hidrologinius, hidrogeologinius, seisminius bei geotechninius veiksnius, ir

suprojektuotas taip, kad atitiktų sąlygas, būtinas užkirsti kelią trumpu ir ilgu laikotarpiu grunto, oro, požeminio ar paviršinio vandens taršai, atsižvelgiant pirmiausia į Direktyvas 76/464/EEB ⁽¹⁾, 80/68/EEB ⁽²⁾ ir 2000/60/EB, ir užtikrinti užteršto vandens bei filtrato surinkimą pagal leidimo reikalavimus, bei mažinti vandens ar vėjo eroziją tiek, kiek tai techniškai įmanoma ir ekonomiškai įgyvendinama;

- b) atliekų įrenginys būtų tinkamai pastatytas, valdomas ir prižiūrimas siekiant trumpu ir ilgu laikotarpiu užtikrinti jo fizinį stabilumą ir užkirsti kelią grunto, oro, paviršinio ar požeminio vandens taršai, taip pat kuo labiau sumažinti galimą žalą kraštovaizdžiui;
- c) būtų tinkami planai ir priemonės, skirtos reguliariai atliekų įrenginio stebėsenai ir kompetingų asmenų atliekamiems patikrinimams bei skirtos imtis veiksmų esant rezultatams, rodantiems vandens ar grunto taršos nestabilumą;
- d) būtų tinkamos priemonės, skirtos rekultivuoti žemę ir uždaryti atliekų įrenginį;
- e) būtų tinkamos priemonės, skirtos atliekų įrenginio priežiūrai po uždarymo.

Stebėsenos ir patikrinimų, nurodytų c punkte rezultatai laikomi kartu su leidimo dokumentais, siekiant užtikrinti tinkamą informacijos perdavimą, ypač pasikeitus veiklos vykdytojui.

3. Veiklos vykdytojas, nepagrįstai neuždelsdamas ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per 48 valandas praneša kompetentingai institucijai apie bet kokius įvykius, galinčius turėti poveikį atliekų įrenginio stabilumui ir apie bet koki didelį neigiamą poveikį aplinkai, nustatytą vyk-dant atliekų įrenginio kontrolę ir stebėseną. Kur taikytina, veiklos vykdytojas įgyvendina vidaus avarinį planą ir laikosi visų kitų kompetentingos institucijos nurodymų dėl korekcinų priemonių, kurių reikia imtis.

⁽¹⁾ 1976 m. gegužės 4 d. Tarybos direktyva 76/464/EEB dėl tam tikrų į Bendrijos vandenį išleidžiamų pavojingų medžiagų sukeltos taršos (OL L 129, 1976 5 18, p. 23). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2000/60/EB.

⁽²⁾ 1979 m. gruodžio 17 d. Tarybos direktyva 80/68/EEB dėl požeminio vandens apsaugos nuo tam tikrų pavojingų medžiagų keliamos taršos (OL L 20, 1980 1 26, p. 43). Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 91/692/EEB (OL L 377, 1991 12 31, p. 48).

Priemonių, kurių reikia imtis, išlaidos tenka veiklos vykdytojui.

Kompetentingos institucijos nustatyti dažnumu, tačiau bet kuriuo atveju ne rečiau kaip kartą per metus, veiklos vykdytojas, vadovaudamasis surinktais duomenimis, praneša kompetentingoms institucijoms visus stebėsenos rezultatus, kuriais įrodoma, jog laikomasi leidimo sąlygų ir kaupiama vis daugiau informacijos apie atliekas ir atliekų įrenginyje vykstančius procesus. Vadovaudamasi šia ataskaita kompetentinga institucija gali nuspręsti, kad yra būtinas nepriklausomo eksperto patvirtinimas.

12 straipsnis

Atliekų įrenginių uždarymo procedūros ir procedūros po uždarymo

1. Valstybės narės imasi priemonių užtikrinti, kad būtų laikomasi 25 dalių.

2. Atliekų įrenginio uždarymo procedūra pradedama tik jeigu įvykdoma viena iš šių sąlygų:

- a) įvykdomos leidime nurodytos atitinkamos sąlygos;
- b) veiklos vykdytojui prašant kompetentinga institucija suteikia leidimą;
- c) kompetentinga institucija dėl to priima pagrįstą sprendimą.

3. Atliekų įrenginys laikomas galutinai uždarytu tik po to, kai kompetentinga institucija nepagrįstai neuždelsdama įvykdo galutinę apžiūrą teritorijoje, įvertina visas veiklos vykdytojo pateiktas ataskaitas, patvirtina, kad atliekų įrenginio paveikta žemė rekultivuota ir praneša veiklos vykdytojui apie uždarymo patvirtinimą.

Patvirtinimas jokių būdu nesumažina veiklos vykdytojo pareigų pagal leidimo sąlygas ar pagal teisės aktus.

4. Veiklos vykdytojas po atliekų įrenginio uždarymo yra atsakingas už priežiūrą, stebėseną, kontrolę ir ištaisinančias priemones tiek, kiek reikalauja kompetentinga institucija, atsižvelgiant į pavojaus pobūdį ir trukmę, išskyrus atvejus, kai kompetentinga institucija, nepažeisdama nacionalinių ar Bendrijos teisės aktų, reguliuojančių atliekų turėtojo atsakomybę, nusprendžia perimti šias užduotis iš veiklos vykdytojo po to, kai atliekų įrenginys galutinai uždarytas.

5. Kai, uždarius atliekų įrenginį, kompetentinga institucija nusprendžia esant būtina, kad būtų įvykdyti atitinkami Bendrijos teisės aktuose nustatyti aplinkos apsaugos reikalavimai, ypač Direktyvų 76/464/EEB, 80/68/EEB ir 2000/60/EB reikalavimai, veiklos vykdytojas, *inter alia*, kontroliuoja įrenginio fizinių ir cheminių stabilumą ir kuo labiau mažina bet kokią neigiamą poveikį aplinkai, pirmiausia paviršiniam ir požeminiam vandeniui, užtikrindamas, kad:

- a) visi įrenginiui priklausantys statiniai būtų stebimi ir užkonservuoti bei visada turėtų naudojimui paruoštus kontrolės ir matavimo prietaisus;
- b) kur taikytina, nutekamieji kanalai ir slenksčiai būtų švarūs ir neužtvirti.

6. Po atliekų įrenginio uždarymo veiklos vykdytojas nedelsiant praneša kompetentingai institucijai apie bet kokius įvykius ar procesus, galinčius paveikti atliekų įrenginio stabilumą, ir apie bet kokią didelį neigiamą poveikį aplinkai, pastebėtą atitinkamų kontrolės ir stebėsenos procedūrų metu. Kur taikytina, veiklos vykdytojas įgyvendina vidaus avarinį planą ir laikosi visų kitų kompetentingos institucijos nurodymų dėl korekcinio priemonių, kurių reikia imtis.

Priemonių, kurių reikia imtis, išlaidos tenka veiklos vykdytojui.

Kompetentingos institucijos nustatyti dažnumu ir atvejais veiklos vykdytojas, vadovaudamasis surinktais duomenimis, praneša kompetentingoms institucijoms visus stebėsenos rezultatus, kuriais įrodoma, jog laikomasi leidime nurodytų sąlygų ir sukaupiama vis daugiau žinių apie atliekas ir atliekų įrenginyje vykstančius procesus.

13 straipsnis

Vandens būklės pablogėjimo, oro ir grunto taršos prevencija

1. Kompetentinga institucija įsitikina, kad veiklos vykdytojas ėmėsi būtinų priemonių, siekdamas atitikti Bendrijos aplinkosaugos standartus, ypač pagal Direktyvos 2000/60/EB nuostatas išvengti esamos vandens būklės pablogėjimo, *inter alia*:

- a) įvertindamas saugomų atliekų potencialą išskirti filtratą, įskaitant filtrate esančius teršalus, atliekų įrenginio eksploatacijos laikotarpiu ir laikotarpiu po uždarymo bei nustatydamas atliekų įrenginio vandens pusiausvyrą;
- b) neleisdamas susidaryti filtratui ir atliekoms užteršti paviršinį ar požeminį vandenį ir gruntą arba kiek įmanoma tai sumažindamas;

- c) surinkdamas ir valydamas iš atliekų įrenginio surinktą užterštą vandenį ir filtratą iki jų išleidimui nustatyto atitinkamo standarto.

14 straipsnis

Finansinė garantija

2. Kompetentinga institucija užtikrina, kad veiklos vykdytojas ėmėsi tinkamų priemonių, siekdamas išvengti dulkių ir dujų emisijų arba jas sumažinti.

3. Jei, remdamasi pavojaus aplinkai įvertinimu, atsižvelgdama visų pirma atitinkamai į Direktyvas 76/464/EEB, 80/68/EEB arba 2000/60/EB, kompetentinga institucija nusprendžia, kad filtratą rinkti ir valyti nebūtina, arba jei nustatoma, kad atliekų įrenginys gruntui, požeminiam ir paviršiniam vandeniui nekelia potencialios grėsmės, 1 dalies b ir c punktuose išdėstytus reikalavimus galima atitinkamai sumažinti ar atšaukti.

4. Valstybės narės turi užtikrinti, kad pašalinant kieto, suspensijos ar skysto pavidalo kasybos atliekas į bet kokią priimančią vandens baseiną, kuris nėra kasybos atliekų pašalinimo tikslu įrengtas vandens baseinas, veiklos vykdytojas laikytųsi atitinkamų Direktyvų 76/464/EEB, 80/68/EEB ir 2000/60/EB reikalavimų.

5. Veiklos vykdytojas, talpindamas kasybos atliekas atgal į iškastas ertmes, susidariusias tiek vykdant antžeminę, tiek požeminę kasybą, kurias po uždarymo bus leidžiama apsemti, *mutatis mutandis* pagal 1 ir 3 dalis imasi tinkamų priemonių, užkertančių kelią arba kiek įmanoma sumažinančių vandens būklės blogėjimą ir grunto užteršimą. Veiklos vykdytojas kompetentingai institucijai pateikia informaciją, reikalingą vykdyti Bendrijos įsipareigojimus, ypač nurodytus Direktyvoje 2000/60/EB.

6. Nusodinimo baseinų, kuriuose yra cianido, atveju veiklos vykdytojas užtikrina, kad silpnąją rūgštimi skaidomo cianido koncentracija nusodinimo baseine būtų sumažinta iki žemiausio įmanomo lygio naudojant geriausius prieinamus gamybos būdus ir bet kuriuo atveju atliekų įrenginiuose, kuriems buvo anksčiau suteiktas leidimas arba kurių veikla jau buvo vykdoma 2008 m. gegužės 1 d., silpnąją rūgštimi skaidomo cianido koncentracija apdorojimo atliekų išleidimo iš perdirbimo gamyklos į nusodinimo baseiną metu neviršytų 50 ppm nuo 2008 m. gegužės 1 d., 25 ppm nuo 2013 m. gegužės 1 d., 10 ppm nuo 2018 m. gegužės 1 d. ir 10 ppm atliekų įrenginiuose, kuriems leidimas buvo suteiktas po 2008 m. gegužės 1 d.

Kompetentingai institucijai reikalaujant, veiklos vykdytojas, pasinaudodamas rizikos įvertinimu, kuriame atsižvelgiama į konkrečiai teritorijai būdingas sąlygas, parodo, kad tų koncentracijos ribų nereikia labiau mažinti.

1. Prieš prasidedant bet kokiai veiklai, susijusiai su kasybos atliekų kaupimu ir saugojimu atliekų įrenginyje, kompetentinga institucija reikalauja finansinės garantijos (pavyzdžiui, finansinio užstato forma, įskaitant pramonės finansuojamus savitarpio garantijų fondus) arba lygiavertės priemonės, pagal procedūras, dėl kurių turi nuspręsti valstybės narės, tam, kad:

- būtų įvykdyti visi pagal šią direktyvą išduoto leidimo įpareigojimai, įskaitant po uždarymo taikomas nuostatas;
- lėšos atliekų įrenginio paveiktos žemės, kaip apibrėžta atliekų valdymo plane, parengtame pagal 5 straipsnį ir reikalaujame pagal 7 straipsnį, rekultivavimui būtų lengvai prieinamos bet kuriuo metu.

2. 1 dalyje minima garantija apskaičiuojama remiantis:

- galimu atliekų įrenginio poveikiu aplinkai, pirmiausia atsižvelgiant į atliekų įrenginio kategoriją, atliekų savybes ir rekultivuotos žemės naudojimą ateityje;
- prielaida, kad nepriklausomos ir tinkamai kvalifikuotos trečiosios šalys įvertins reikiamus rekultivavimo darbus ir juos atliks.

3. Garantijos dydis turi būti periodiškai tikslinamas atsižvelgiant į bet kokius atliekų įrenginio paveiktoje žemėje, kaip apibrėžta atliekų valdymo plane, parengtame pagal 5 straipsnį ir reikalaujame pagal 7 straipsnį, būtinus atlikti rekultivavimo darbus.

4. Pagal 12 straipsnio 3 dalį patvirtinusi uždarymą, kompetentinga institucija pateikia veiklos vykdytojui raštišką pranešimą, kuriuo jis atleidžiamas nuo garantinio įsipareigojimo, nurodyto šio straipsnio 1 dalyje, išskyrus 12 straipsnio 4 dalyje nurodytas pareigas po uždarymo.

15 straipsnis

Atsakomybė aplinkos apsaugos srityje

Direktyvos 2004/35/EB III priedas papildomas šiuo punktu:

„13. Kasybos atliekų tvarkymas pagal 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/21/EB dėl kasybos pramonės atliekų tvarkymo (*).

(*) OL L 102, 2006 4 11, p. 15“

16 straipsnis

Tarpvalstybinis poveikis

1. Jeigu valstybė narė, kurioje yra atliekų įrenginys, žino, kad A kategorijos atliekų įrenginio eksploatavimas gali turėti reikšmingą neigiamą poveikį kitos valstybės narės aplinkai ar sukelti pavojų kitos valstybės narės žmonių sveikatai, arba jeigu valstybė narė, kuri gali būti stipriai paveikta, to prašo, valstybė narė, kurios teritorijoje buvo pateiktas prašymas suteikti leidimą pagal 7 straipsnį perduoda pagal tą straipsnį pateiktą informaciją tai kitai valstybei narei tuo pat metu, kai ji suteikia savo piliečiams galimybę susipažinti su šia informacija.

Tokia informacija yra visų konsultacijų, kurios reikalingos palaikant dvišalius valstybių narių santykius, grindžiamus abipusiškumu ir lygiateisiškumu, pagrindas.

2. Palaikydamos dvišalius santykius, valstybės narės užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais tos valstybės narės, kuri gali būti paveikta, suinteresuotai visuomenei būtų tinkamu laiku prieinami prašymai, kad ji turėtų teisę pateikti savo pastabas prieš kompetentingai institucijai priimant sprendimą.

3. Valstybės narės užtikrina, kad įvykus su šio straipsnio 1 dalyje nurodytu atliekų įrenginiu susijusiai avarijai, informacija, kurią veiklos vykdytojas suteikia kompetentingai institucijai pagal 6 straipsnio 4 dalį, būtų nedelsiant perduota kitai valstybei narei, siekiant padėti kiek galima labiau sumažinti avarijos pasekmes žmonių sveikatai ir įvertinti bei kiek galima labiau sumažinti faktišką ar potencialią žalą aplinkai.

17 straipsnis

Kompetentingos institucijos patikrinimai

1. Prieš pradedant atliekų kaupimo operacijas ir po to, įskaitant laikotarpį po uždarymo, intervalais, kuriuos turi nustatyti atitinkama valstybė narė, kompetentinga institucija tikrina atitinkamą atliekų įrenginį, kuriam taikomas 7 straipsnis, kad būtų užtikrinta, jog jis atitinka leidimo sąlygas. Teigiamos patikrinimo išvados jokių būdu nemažina veiklos vykdytojo atsakomybės pagal leidimo sąlygas.

2. Valstybės narės reikalauja, kad veiklos vykdytojas turėtų atnaujintą informaciją apie visas atliekų tvarkymo operacijas ir sudarytų galimybes kompetentingai institucijai ją patikrinti bei užtikrintų tinkamą naujausios su atliekų įrenginiu susijusios atitinkamos informacijos ir įrašų perdavimą, jei atliekų įrenginio valdymo metu pasikeistų veiklos vykdytojas.

18 straipsnis

Pareiga teikti ataskaitą

1. Valstybės narės kas treji metai perduoda Komisijai šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitą. Ataskaita rengiama atsižvelgiant į klausimyną arba gaires, kurias Komisija turi priimti 23 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Ataskaita Komisijai perduodama per devynis mėnesius, pasibaigus joje apžvelgiamam trejų metų ataskaitiniam laikotarpiui.

Gavusi iš valstybių narių ataskaitas, Komisija per devynis mėnesius paskelbia ataskaitą apie šios direktyvos įgyvendinimą.

2. Kiekvienais metais valstybės narės perduoda Komisijai informaciją apie įvykius, apie kuriuos praneša veiklos vykdytojai pagal 11 straipsnio 3 dalį ir 12 straipsnio 6 dalį. Pateikus prašymą, Komisija valstybėms narėms suteikia galimybę naudotis šia informacija. Nepažeidžiant Bendrijos teisės dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką, valstybės narės savo ruožtu sudaro galimybes pateikus prašymą atitinkamiems visuomenės nariams susipažinti su šia informacija.

19 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų už nacionalinės teisės nuostatų, priimtų pagal šią direktyvą, pažeidimus, ir imasi visų priemonių, būtinų jų taikymui užtikrinti. Nustatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

20 straipsnis

Uždarytų atliekų įrenginių sąrašas

Valstybės narės užtikrina, kad būtų sudarytas ir reguliariai atnaujinamas jų teritorijoje esančių uždarytų atliekų įrenginių, įskaitant apleistus atliekų įrenginius, kurie kelia rimtą neigiamą poveikį aplinkai arba vidutiniu ar artimiausiu laikotarpiu gali kelti rimtą grėsmę žmonių sveikatai arba aplinkai, sąrašas. Toks sąrašas, su kuriuo visuomenei turi būti sudaryta galimybė susipažinti, parengiamas iki 2012 m. gegužės 1 d. atsižvelgiant į 21 straipsnyje nurodytą metodiką, jei tokia yra.

21 straipsnis

Keitimasis informacija

1. Komisija, 23 straipsnyje nurodytam komitetui padedant, užtikrina, kad valstybės narės tinkamai keistųsi technine ir moksline informacija, kad būtų plėtojama metodika, susijusi su:

a) 20 straipsnio įgyvendinimu;

b) 20 straipsnyje nurodytų uždarytų atliekų įrenginių rekultivavimu, siekiant atitikti 4 straipsnio reikalavimus. Naudojant tokią metodiką nustatoma tinkamiausia rizikos įvertinimo tvarka ir veiksmai padėčiai ištaisyti, atsižvelgiant į Europos geologinių, hidrogeologinių ir klimato sąlygų įvairovę.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga institucija stebėtų geriausių prieinamų gamybos būdų raidą arba kad jai apie tai būtų pranešama.

3. Komisija organizuoja keitimąsi informacija tarp valstybių narių ir atitinkamų organizacijų apie geriausius prieinamus gamybos būdus, su jais susijusią stebėseną ir jų pokyčius. Komisija skelbia keitimosi informacija rezultatus.

22 straipsnis

Igyvendinimo ir pakeitimo priemonės

1. Iki 2008 m. gegužės 1 d., laikymasi 23 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos, Komisija, teikdama prioritetą e, f ir g punktams, priima toliau išdėstytiems aspektams būtinas nuostatas:

- a) 7 straipsnio 5 dalyje ir 12 straipsnio 6 dalyje nurodytos informacijos suderinimui ir reguliariam perdavimui;
- b) 13 straipsnio 6 dalies įgyvendinimui, įskaitant techninius reikalavimus, susijusius su silpnąja rūgštimi skaidomo cianido apibrėžimu ir jo matavimo metodu;
- c) finansinės garantijos nustatymo techninėms gairėms pagal 14 straipsnio 2 dalies reikalavimus;
- d) techninėms patikrinimų gairėms pagal 17 straipsnį;
- e) II priede pateikiamo atliekų apibūdinimo techninių reikalavimų užbaigimui;
- f) 3 straipsnio 3 punkte pateikiamo apibrėžimo aiškinimui;
- g) III priede pateikiamų atliekų įrenginių kategorijos nustatymo kriterijų apibrėžimui;
- h) mėginių ėmimo ir analizės metodų, būtinų šios direktyvos techniniam įgyvendinimui, suderintų standartų nustatymui.

2. Visus vėlesnius pakeitimus, daromus, siekiant suderinti priedus su mokslo ir technikos pažanga, Komisija priima 23 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

Šiais pakeitimais turi būti siekiama aukšto aplinkos apsaugos lygio.

23 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Direktyvos 75/442/EEB 18 straipsnį (toliau – Komitetas).

2. Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje numatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

24 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostata

1. Valstybės narės užtikrina, kad atliekų įrenginiai, kuriems buvo suteiktas leidimas arba kurie 2008 m. gegužės 1 d. jau buvo eksploatuojami, atitiktų šio direktyvos nuostatas iki 2012 m. gegužės 1 d., išskyrus 14 straipsnio 1 dalyje nurodytus įrenginius, kurie turi atitikti reikalavimus iki 2014 m. gegužės 1 d. ir 13 straipsnio 6 dalyje nurodytus įrenginius, kurie turi atitikti reikalavimus pagal ten nurodytą tvarkaraštį.

2. 1 dalis netaikoma atliekų įrenginiams, uždarytiems iki 2008 m. gegužės 1 d.

3. Valstybės narės užtikrina, kad nuo 2006 m. gegužės 1 d. ir nepaisant 1 dalyje minimo atliekų įrenginio uždarymo po įsigaliojimo ir iki 2008 m. gegužės 1 d. kasybos atliekos tvarkomos tokiu būdu, kuris nekliudo įvykdyti šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalyje ir kituose aplinkos apsaugai taikytinuose Bendrijos teisės aktuose, įskaitant Direktyvą 2000/60/EB, nustatytų reikalavimų.

4. 5 straipsnis, 6 straipsnio 3-5 dalys, 7, 8 straipsniai, 12 straipsnio 1 ir 2 dalys ir 14 straipsnio 1-3 dalys netaikomos tiems atliekų įrenginiams:

- kurie nustojo priiminėti atliekas prieš 2006 m. gegužės 1 d.,
- kurių uždarymo procedūros baigiamos pagal taikomus Bendrijos arba nacionalinės teisės aktus ar kompetentingos institucijos patvirtintas programas, ir
- kurie bus galutinai uždaryti iki 2010 m. gruodžio 31 d.

Valstybės narės praneša apie tokius atvejus Komisijai iki 2008 m. rugpjūčio 1 d. ir užtikrina, kad šie įrenginiai būtų valdomi tokiu būdu, kuris netrukdytų siekti tikslų, numatytų šioje

direktyvoje, ypač jos 4 straipsnio 1 dalyje, ir bet kokiuose kituose Bendrijos teisės aktuose, įskaitant Direktyvą 2000/60/EB.

25 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2008 m. gegužės 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

Priimta Strasbūre, 2006 m. kovo 15 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
J. BORRELL FONTELLES

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės nuostatų tekstus.

26 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtąją dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

27 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Tarybos vardu
Pirmininkas
H. WINKLER

I PRIEDAS

**Stambių avarijų prevencijos politika ir
ir suinteresuotai visuomenei pateiktina informacija**

1. Stambių avarijų prevencijos politika

Veiklos vykdytojo stambių operacijų prevencijos politika ir saugos valdymo sistema turėtų būti proporcinga atliekų įrenginyje esamam stambių avarijų pavojui. Siekiant tai tinkamai įgyvendinti, atsižvelgiama į šiuos aspektus:

- 1) stambių avarijų prevencijos politikoje turi būti nurodyti veiklos vykdytojo numatyti stambių avarijų pavojaus kontrolės bendrieji tikslai ir veiksmų principai;
- 2) į saugos valdymo sistemą turėtų būti įtraukta dalis bendrosios valdymo sistemos, kurią sudaro organizacinė struktūra, pareigos, praktinė veikla, tvarka, procesai ir ištekliai, kurie apibrėžia ir padeda įgyvendinti stambių avarijų prevencijos politiką;
- 3) saugos valdymo sistema privalo spręsti tokias problemas:
 - a) organizacijos ir personalo: visų lygių organizacijos darbuotojų, dalyvaujančių stambių avarijų pavojaus valdyme, vaidmuo ir pareigos; tokių darbuotojų mokymo poreikių nustatymas ir paties mokymo organizavimas; darbuotojų ir, jei reikia, subrangovų dalyvavimas;
 - b) didelių pavojų nustatymas ir įvertinimas: tvarkos, kuria sistemingai nustatomi dideli pavojai, kylantys dėl įprastos ir neįprastos veiklos, ir vertinama jų tikimybė bei rimtumas, nustatymas ir įgyvendinimas;
 - c) veiklos kontrolė: saugios veiklos, įskaitant gamyklos priežiūros, procesų, įrangos ir laikino stabdymo tvarkos bei taisyklių nustatymas ir įgyvendinimas;
 - d) pokyčių valdymas: tvarkos, kuria planuojami naujų atliekų įrenginių modifikacijos ar projektuojami nauji atliekų įrenginiai, nustatymas ir įgyvendinimas;
 - e) pasirengimas avarijoms: tvarkos, kuria sistemingai analizuojant numatomi galimi pavojai ir rengiami, bandomi ir peržiūrimi avariniai planai į tokius kylančius pavojus reaguoti, nustatymas ir įgyvendinimas;
 - f) rezultatų stebėseną: tvarkos, kuria nuolat vertinama, ar vykdoma veikla atitinka veiklos vykdytojo stambių avarijų prevencijos politikos ir saugos valdymo sistemos nustatytus tikslus, o jei jos nesilaikoma, kaip veikia tyrimo bei korekcinių veiksmų mechanizmai, nustatymas ir įgyvendinimas. Tokia tvarka turi numatyti veiklos vykdytojo sistemą, kaip pranešti apie stambias avarijas arba vos neįvykusias avarijas, ypač tokias, kai nepasiteisino prevencinės priemonės, jų tyrimus ir priemones, kurių imamasi iš jų pasimokius;
 - g) tikrinimas ir peržiūrėjimas: tvarkos, kuria sistemingai vertinama stambių avarijų prevencijos politika ir saugos valdymo sistemos efektyvumas ir tinkamumas, nustatymas ir įgyvendinimas; dokumentais patvirtintas objekto vadovybės atliekamas politikos rezultatų ir saugos valdymo sistemos peržiūrėjimas ir atnaujinimas.

2. Suinteresuotai visuomenei pateiktina informacija

- 1) Veiklos vykdytojo pavadinimas (vardas ir pavardė) ir atliekų įrenginio adresas.
- 2) Asmens, suteikiančio informaciją, pareigos.

- 3) Patvirtinimas, kad atliekų įrenginiui taikomi teisės aktai ir (arba) administracinės nuostatos, įgyvendinančios šią direktyvą, ir, kai taikytina, kad informacija, susijusi su 6 straipsnio 2 dalyje nurodytais aspektais, yra pateikta kompetentingai institucijai.
 - 4) Įrenginyje vykdomos veiklos ar veiklos rūšių paaiškinimas aiškiais ir paprastais žodžiais.
 - 5) Atliekų įrenginyje naudojamų medžiagų ir preparatų ir stambią avariją galinčių sukelti atliekų įprastiniai ar bendrieji pavadinimai arba bendra pavojingumo klasė, kartu nurodant jų pagrindines pavojingas ypatybes.
 - 6) Bendra informacija apie stambių avarijų pavojaus pobūdį, įskaitant jų galimas pasekmes žmonėms ir aplinkai.
 - 7) Pakankama informacija apie tai, kaip stambios avarijos atveju aplinkiniai gyventojai bus išpėjami ir nuolatos informuojami.
 - 8) Pakankama informacija, ką suinteresuoti aplinkiniai gyventojai turi daryti ir kaip elgtis stambios avarijos atveju.
 - 9) Patvirtinimas, kad veiklos vykdytojas privalo tinkamai pasirengti teritorijoje, visų pirma palaikyti ryšius su avarinėmis tarnybomis, kad galėtų susidoroti su stambiomis avarijomis ir sušvelninti jų pasekmes.
 - 10) Nuoroda į išorės avarinį planą, kuriame numatyta, kaip susidoroti su avarijos pasekmėmis už įrenginio teritorijos ribų. Taip pat turėtų būti patariama avarijos metu laikytis avarinių tarnybų nurodymų ir reikalavimų.
 - 11) Duomenys, kur galima gauti daugiau atitinkamos informacijos laikantis nacionaliniuose įstatymuose nustatytų konfidencialumo reikalavimų.
-

*II PRIEDAS***Atliekų apibūdinimas**

Įrenginyje kaupiamos atliekos apibūdinamos taip, kad būtų garantuotas ilgalaikis fizinis ir cheminis įrenginio struktūros stabilumas ir išvengta stambių avarijų. Kai tinka ir atsižvelgiant į atliekų įrenginio kategoriją, atliekų apibūdinime turi būti šie aspektai:

- 1) kaupiamų atliekų tikėtinų fizinių ir cheminių savybių trumpu ir ilgu laikotarpiu aprašymas, ypač dėl jų stabilumo paviršiaus atmosferos ir meteorologinėmis sąlygomis, atsižvelgiant į iškasto mineralo ar mineralų tipus ir dengiančiojo sluoksnio ir (arba) ekonominės vertės neturinčių mineralų, kurie bus iškeliami per kasybos operacijas, pobūdį;
- 2) atliekų klasifikavimas pagal atitinkamą Sprendimo 2000/532/EB ⁽¹⁾ punktą, visų pirma atsižvelgiant į jų pavojingas savybes;
- 3) cheminių medžiagų, kurios bus naudojamos apdorojant naudingąsias iškasenas, aprašymas ir jų stabilumas;
- 4) kaupimo metodo aprašymas;
- 5) naudotina atliekų transportavimo sistema.

*III PRIEDAS***Atliekų įrenginių kategorijos nustatymo kriterijai**

Atliekų įrenginiui suteikiama A kategorija, jei:

- gedimas ar netinkama veikla, pavyzdžiui, sąvartos griuvimas ar dambos trūkimas, galėtų sukelti stambią avariją, vadovaujantis rizikos įvertinimu, kuriame atsižvelgiama į tokius veiksnius kaip, pavyzdžiui, esamas ar būsimas dydis, vieta ir atliekų įrenginio poveikis aplinkai; arba
- jame yra atliekų, kurios, viršijus tam tikrą ribą, klasifikuojamos kaip pavojingos pagal Direktyvą 91/689/EEB; arba
- jame yra medžiagų ar preparatų, kurie, viršijus tam tikrą ribą, klasifikuojami kaip pavojingi pagal Direktyvą 67/548/EEB arba 1999/45/EB.

⁽¹⁾ 2000 m. gegužės 3 d. Komisijos sprendimas 2000/532/EB, pakeičiantis Sprendimą 94/3/EB, nustatantį atliekų sąrašą pagal Tarybos direktyvos 75/442/EEB dėl atliekų 1 straipsnio a dalį, ir Tarybos sprendimą 94/904/EB, nustatantį pavojingų atliekų sąrašą pagal Tarybos direktyvos 91/689/EEB dėl pavojingų medžiagų 1 straipsnio 4 dalį (OL L 226, 2000 9 6, p. 3). Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos sprendimu 2001/573/EB (OL L 203, 2001 7 28, p. 18).

EUROPOS PARLAMENTO, TARYBOS IR KOMISIJOS PAREIŠKIMAS

Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija pritaria Bulgarijos ir Rumunijos jungtinei deklaracijai dėl būsimos direktyvos dėl kasybos pramonės atliekų tvarkymo įgyvendinimo.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2006/22/EB**2006 m. kovo 15 d.****dėl būtiniausių sąlygų Tarybos reglamentams (EEB) Nr. 3820/85****ir (EEB) Nr. 3821/85 dėl su kelių transporto veikla****susijusių socialinių teisės aktų įgyvendinti ir panaikinanti Direktyvą 88/599/EEB****(tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 71 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾ ir remdamiesi bendru tekstu, kurį Taikinimo komitetas patvirtino 2005 m. gruodžio 8 d.,

kadangi:

(1) 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 3820/85 dėl tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų suderinimo ⁽³⁾ ir 1985 m. gruodžio 20 d. (EEB) Nr. 3821/85 dėl kelių transporto priemonėse naudojamų tachografų ⁽⁴⁾ bei 2002 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/15/EB dėl asmenų, kurie verčiasi mobiliąja kelių transporto veikla, darbo laiko organizavimo ⁽⁵⁾ yra svarbūs kuriant bendrą sausumos transporto paslaugų rinką, užtikrinant saugų eismą keliuose ir darbo sąlygas.

⁽¹⁾ OL C 241, 2004 9 28, p. 65.

⁽²⁾ 2004 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 104 E, 2004 4 30, p. 385), 2004 m. gruodžio 9 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 63 E, 2005 3 15, p. 1) ir 2005 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento pozicija (OL C 33 E, 2006 2 9, p. 415). 2006 m. vasario 2 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija ir 2006 m. vasario 2 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 370, 1985 12 31, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/59/EB (OL L 226, 2003 9 10, p. 4).

⁽⁴⁾ OL L 370, 1985 12 31, p. 8. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 432/2004 (OL L 71, 2004 3 10, p. 3).

⁽⁵⁾ OL L 80, 2002 3 23, p. 35.

(2) Baltojoje knygoje „Europos transporto politika 2010-aisiais: laikas nuspręsti“, Komisija nurodė, jog būtina sugriežtinti patikrinimus ir sankcijas, konkrečiai, su kelių transporto veikla susijusiuose socialiniuose teisės aktuose, ypač didinti patikrinimų skaičių, skatinti sistemingą valstybių narių keitimąsi informacija, koordinuoti patikrinimų veiklą ir skatinti vykdančiųjų pareigūnų mokymą.

(3) Todėl būtina užtikrinti su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų nuostatų tinkamą taikymą ir suderintą interpretavimą įvedant būtiniausius reikalavimus, kad valstybės narės atitinkamų nuostatų laikymosi patikrinimą galėtų atlikti vienodai ir veiksmingai. Šie patikrinimai turėtų padėti sumažinti pažeidimų ir užkirsti jiems kelią. Be to, turėtų būti sukurtas mechanizmas, užtikrinantis, kad didelei rizikos grupei priklausančios įmonės būtų tikrinamos atidžiau ir dažniau.

(4) Vykdamas Direktyvą 2002/15/EB taip pat turėtų būti atkreiptas dėmesys į riziką, kylančią dėl vairuotojų nuovargio.

(5) Šioje direktyvoje numatytos priemonės turėtų ne tik padidinti saugų eismą keliuose, bet ir prisidėti prie darbo sąlygų suderinimo Bendrijoje bei skatinti vienodas ir neiškreiptas konkurencijos sąlygas.

(6) Analoginio tachografo pakeitimas skaitmeniniu palaipsniui leis greičiau ir tiksliau patikrinti daugiau duomenų, o valstybės narės, dėl šios priežasties, turės vis didesnę galimybę padidinti patikrinimų skaičių. Todėl, kiek tai susiję su patikrinimais, transporto priemonių vairuotojų, kuriems taikomi socialiniai teisės aktai, patikrintų darbo dienų procentinis skaičius palaipsniui turėtų būti padidintas iki 4 %.

(7) Patikrinimų sistemų atveju reikia siekti, kad nacionalinės sistemos būtų suderintos ir įgyvendinamos Europos lygiu.

(8) Todėl visos vykdomosios įstaigos turėtų turėti galimybę naudotis atitinkama standartine įranga ir atitinkamais teisiniais įgaliojimais, kad savo pareigas galėtų atlikti veiksmingai ir efektyviai.

(9) Nepažeisdamos tinkamo šia direktyva nustatytų užduočių vykdymo, valstybės narės turėtų stengtis užtikrinti, kad patikrinimai keliuose būtų atliekami efektyviai ir greitai, siekiant, kad patikrinimas truktų ir vairuotojas būtų užlaikomas kaip galima trumpiau.

(10) Ryšiams su kitomis atitinkamomis kompetentingomis institucijomis Bendrijoje palaikyti kiekvienoje valstybėje narėje turėtų būti atitinkama įstaiga. Ši įstaiga taip pat rinktų atitinkamus statistinius duomenis. Savo teritorijoje valstybės narės taip pat turėtų taikyti nuoseklią nacionalinę vykdymo strategiją ir gali paskirti atskirą įstaigą jos įgyvendinimui koordinuoti.

(11) Valstybių narių vykdomųjų institucijų bendradarbiavimas ir toliau turėtų būti skatinamas, rengiant suderintus patikrinimus, imantis bendrų mokymo iniciatyvų, keičiantis informacija elektroninėmis priemonėmis bei keičiantis žiniomis ir patirtimi.

(12) Geriausia vykdymo kelių transporto srityje praktika, ypač užtikrinant suderintą požiūrį į vairuotojo kasmetinių ir laikinojo nedarbingumo atostogų įrodymo klausimą, turėtų būti palengvinama ir skatinama surengiant valstybių narių vykdomųjų institucijų forumą.

(13) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimanos pagal 1999 m. liepos 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽¹⁾.

(14) Kadangi šios direktyvos tikslas – nustatyti aiškias bendras taisykles dėl būtiniausių teisingo ir vienodo Reglamentų (EEB) Nr. 3820/85 ir (EEB) Nr. 3821/85 bei 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 561/2006 dėl tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų suderinimo ir iš dalies keičiančio Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 3821/85 ir (EB) Nr. 2135/98 bei panaikinančio Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3820/85⁽²⁾ įgyvendinimo patikrinimo sąlygų, valstybės narės negali deramai pasiekti, ir kadangi, dėl suderintų tarptautinių veiksmų poreikio, to tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą ši direktyva neviršija to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.

(15) Todėl Tarybos direktyva 88/599/EEB⁽³⁾ dėl Reglamentų (EEB) Nr. 3820/85 ir (EEB) Nr. 3821/85 tipinių įgyvendinimo kontrolės procedūrų turėtų būti panaikinta,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Ši direktyva nustato būtiniausias sąlygas Reglamentams (EEB) Nr. 3820/85 ir (EEB) Nr. 3821/85 įgyvendinti.

2 straipsnis

Patikrinimų sistemos

1. Valstybės narės organizuoja atitinkamų ir reguliarių teisingo ir vienodo 1 straipsnyje nurodyto įgyvendinimo patikrinimų keliuose ir įmonėse sistemą, taikomą visų kategorijų transporto priemonėms.

Šie patikrinimai kasmet apima didelę tipinę atrankinę mobilių darbuotojų, vairuotojų, įmonių ir visų kategorijų transporto priemonių, kurioms taikomi Reglamentai (EEB) Nr. 3820/85 ir (EEB) Nr. 3821/85, grupę.

Valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijoje būtų taikoma nuosekli nacionalinė vykdymo strategija. Valstybės narės gali paskirti įstaigą koordinuoti veiklai, kurios imamosi pagal 4 ir 6 straipsnius, ir apie tai praneša Komisijai bei kitoms valstybėms narėms.

2. Jei taip dar nėra, valstybės narės ne vėliau kaip iki 2007 m. gegužės 1 d. suteikia atitinkamus teisinius įgaliojimus įgaliotiems tikrinantiems pareigūnams, kad jie, vadovaudamiesi šia direktyva, galėtų tinkamai atlikti jiems pavestus patikrinimus.

3. Kiekviena valstybė narė patikrinimus organizuoja taip, kad nuo 2006 m. gegužės 1 d. būtų patikrinamas 1 % darbo dienų, kurias dirbo transporto priemonių, kurioms taikomi Reglamentai (EEB) Nr. 3820/85 ir (EEB) Nr. 3821/85, vairuotojai. Po 2008 m. sausio 1 d. šis skaičius padidinamas mažiausiai iki 2 %, o po 2010 m. sausio 1 d. – mažiausiai iki 3 %.

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

⁽²⁾ OL L 102, 2006 4 11, p. 1

⁽³⁾ OL L 325, 1988 11 29, p. 55. Direktyva su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2135/98 (OL L 274, 1998 10 9, p. 1).

Po 2012 m. sausio 1 d. Komisija, laikydamosi 12 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos, šį minimalų skaičių gali padidinti iki 4 %, jei pagal 3 straipsnį surinkti statistiniai duomenys parodo, kad vidutiniškai daugiau kaip 90 % patikrintų transporto priemonių yra sumontuoti skaitmeniniai tachografai. Priimdama sprendimą Komisija taip pat atsižvelgia į esamų įgyvendinimo priemonių efektyvumą, visų pirma į turimus skaitmeninių tachografų duomenis įmonėse.

Įsigaliojus šiai direktyvai, ne mažiau kaip 15 % visų patikrintų darbo dienų sudaro patikrinimai keliuose ir ne mažiau kaip 30 % – įmonėse. Po 2008 m. sausio 1 d. ne mažiau kaip 30 % visų patikrintų darbo dienų sudaro patikrinimai keliuose ir ne mažiau kaip 50 % – įmonėse.

4. Pagal Reglamento (EEB) Nr. 3820/85 16 straipsnio 2 dalį Komisijai pateikiamoje informacijoje nurodomas kelyje patikrintų vairuotojų, įmonėse atliktų patikrinimų, patikrintų darbo dienų ir nustatytų pažeidimų skaičius bei jų pobūdis, nurodant, ar buvo vežami keleiviai ar prekės.

3 straipsnis

Statistiniai duomenys

Valstybės narės užtikrina, kad duomenys, surinkti apie patikrinimus, organizuotus pagal 2 straipsnio 1 ir 3 dalis, būtų skirstomi į šias kategorijas:

- a) patikrinimams keliuose:
 - i) kelio tipas, t. y. ar tai greitkelis, valstybinės ar vietinės reikšmės automobilių kelias ir šalis, kurioje registruota patikrinta transporto priemonė, siekiant išvengti diskriminavimo;
 - ii) tachografo tipas, t. y. analoginis ar skaitmeninis;
- b) patikrinimams įmonėse:
 - i) transporto veiklos tipas, t. y. ar veikla vykdoma tarptautiniu ar šalies mastu, vežami keleiviai ar kroviniai, savo sąskaita, samdos pagrindais ar už atlygį;
 - ii) įmonės transporto priemonių parko dydis;
 - iii) tachografo tipas, t. y. analoginis ar skaitmeninis.

Šie statistiniai duomenys kas dveji metai pateikiami Komisijai ir skelbiami ataskaitoje.

Kompetentingos valstybių narių institucijos tvarko už praėjusius metus surinktų duomenų apskaitą.

Už vairuotojus atsakingos įmonės saugo dokumentus, rezultatų įrašus ir kitus atitinkamus duomenis, susijusius su jų patikrinimais ir (arba) jų vairuotojų patikrinimais keliuose, kuriuos jiems perduoda vykdomosios institucijos.

Laikydamosi 12 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos, Komisija nustato visus būtinus tolesnius a ir b punktuose minėtų kategorijų sąvokų patikslinimus.

4 straipsnis

Patikrinimai keliuose

1. Patikrinimai keliuose yra organizuojami bet kuriuo laiku įvairiose vietose, išdėstytose pakankamai didelėje kelių tinklo dalyje, kad būtų sunku išvengti patikrinimo postų.
2. Valstybės narės užtikrina, kad:
 - a) esamuose ar planuojamuose keliuose ar prie jų būtų numatyta pakankamai patikrinimo postų ir, jei būtina, kad degalinės ir kitos saugios vietos prie greitkelių galėtų būti panaudotos kaip patikrinimo postai;
 - b) patikrinimai vykdomi pagal atsitiktinio keitimo sistemą išlaikant tinkamą geografinę pusiausvyrą.
3. Rodikliai, kuriuos reikia patikrinti kelių patikrinimų metu, yra išvardyti I priedo A dalyje. Jei tai yra būtina dėl susiklosčiusios padėties, gali būti tikrinamas tik kuris nors vienas iš rodiklių.
4. Nepažeidžiant 9 straipsnio 2 dalies, patikrinimai keliuose atliekami nediskriminuojant. Vykdantysis pareigūnas ypač negali diskriminuoti dėl:
 - a) šalies, kurioje yra registruota transporto priemonė;
 - b) šalies, kurioje gyvena vairuotojas;
 - c) šalies, kurioje įsteigta įmonė;
 - d) kelionės pradžios ir paskirties vietos ir
 - e) tachografo tipas, t. y. analoginis ar skaitmeninis.

5. Vykdantieji pareigūnai aprūpinami:

- a) I priedo A dalyje nustatytų pagrindinių rodiklių, kuriuos reikia patikrinti, sąrašų;
- b) II priede nustatyta standartine patikrinimo įranga.

6. Jeigu valstybės narės kelyje atlikto kitoje valstybėje narėje registruotos transporto priemonės vairuotojo patikrinimo rezultatai teikia pagrindo manyti, kad buvo įvykdytas pažeidimas, kurio dėl duomenų stygiaus patikrinimo metu negalima nustatyti, kompetentingos susijusių valstybių narių institucijos padeda viena kitai išsiaiškinti susidariusią padėtį.

5 straipsnis

Suderinti patikrinimai

Mažiausiai šešis kartus per metus valstybės narės atlieka vairuotojų ir transporto priemonių, kurioms taikomi Reglamentai (EEB) Nr. 3820/85 ir (EEB) Nr. 3821/85, suderintus patikrinimus keliuose. Šiuos patikrinimus tuo pat metu vykdo dviejų ar daugiau valstybių narių vykdomosios institucijos, kiekviena savo šalies teritorijoje.

6 straipsnis

Patikrinimai įmonėse

1. Patikrinimai įmonėse organizuojami atsižvelgiant į ankstesnę patirtį, susijusią su įvairiomis transporto ir įmonių rūšimis. Jie taip pat atliekami tais atvejais, kai tikrinant kelyje buvo nustatyti rimti Reglamentų (EEB) Nr. 3820/85 ar (EEB) Nr. 3821/85 pažeidimai.

2. Patikrinimai įmonėse apima I priedo A ir B dalyse išvardytus rodiklius.

3. Vykdantysis pareigūnas aprūpinamas:

- a) I priedo A ir B dalyse nustatytų pagrindinių rodiklių, kuriuos reikia patikrinti, sąrašų;
- b) tam tikra II priede nustatyta standartine patikrinimo įranga.

4. Valstybės narės vykduojantis pareigūnas savo atliekamo patikrinimo metu atsižvelgia į visą kitos valstybės narės paskirtos už ryšius atsakingos įstaigos, nurodytos 7 straipsnio 1 dalyje, pateikiamą informaciją apie įmonių veiklą šioje kitoje valstybėje narėje.

5. Taikant 1–4 dalis, kompetentingų institucijų patalpose atliekami patikrinimai naudojant minėtų institucijų prašymu iš įmonių gautus atitinkamus dokumentus ar duomenis turi tą patį statusą kaip ir patikrinimai, atlikti įmonėse.

7 straipsnis

Ryšiai bendrijoje

1. Valstybės narės paskiria įstaigą, kuri vykdo šias užduotis:

- a) užtikrina veiksmų derinimą su lygiavertėmis kitų susijusių valstybių narių įstaigomis vykdamas 5 straipsnyje numatytą veiklą;
- b) pagal Reglamento (EEB) Nr. 3820/85 16 straipsnio 2 dalį kas dveji metai Komisijai siunčia statistines ataskaitas;
- c) yra tiesiogiai atsakingi už pagalbą kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms pagal 4 straipsnio 6 dalį.

Įstaigai atstovaujama 12 straipsnio 1 dalyje nurodytame Komite. te.

2. Apie šios įstaigos paskyrimą valstybės narės praneša Komisijai, o Komisija atitinkamai informuoja kitas valstybes nares.

3. Valstybių narių keitimasi duomenimis, patirtimi ir žiniomis tiesiogiai, bet ne išimtinai, aktyviai skatina 12 straipsnio 1 dalyje nurodytas Komitetas ir bet kokia įstaiga, kurią 12 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali paskirti Komisija.

8 straipsnis

Keitimasis informacija

1. Informacija, kuria keičiamasi dvišaliu pagrindu pagal Reglamento (EEB) Nr. 3820/85 17 straipsnio 3 dalį arba Reglamento (EEB) Nr. 3821/85 19 straipsnio 3 dalį, keičiasi paskirtosios įstaigos, apie kurias pagal 7 straipsnio 2 dalį pranešta Komisijai:

- a) mažiausiai vieną kartą kas šešis mėnesius nuo šios direktyvos įsigaliojimo;
- b) jei atskirais atvejais paprašo pati valstybė narė.

2. Valstybės narės siekia sukurti elektroninę keitimosi informacija sistemą. Laikydamosi 12 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos, Komisija nustato bendrą veiksmingo keitimosi informacija metodiką.

9 straipsnis

Rizikos įvertinimo sistema

1. Valstybės narės įdiegia įmonių rizikos įvertinimo sistemą, pagrįstą atskirų įmonių padarytų Reglamentų (EEB) Nr. 3820/85 arba (EEB) Nr. 3821/85 pažeidimų skaičiumi ir šių pažeidimų sunkumu. Komisija remia valstybių narių dialogą siekiant šių rizikos vertinimo sistemų suderinamumo.

2. Didesnio rizikos laipsnio grupei priklausančios įmonės tikrinamos atidžiau ir dažniau. Tokios sistemos įgyvendinimo kriterijus ir išsamias taisykles svarsto 12 straipsnyje nurodytas Komitetas, siekiant sukurti keitimosi informacija apie geriausią praktiką sistemą.

3. Pradinis Reglamentų (EEB) Nr. 3820/85 ir (EEB) Nr. 3821/85 pažeidimų sąrašas pateikiamas III priede.

Siekdama nustatyti gaires dėl Reglamentų (EEB) Nr. 3820/85 ir (EEB) Nr. 3821/85 pažeidimų vertinimo, Komisija gali, jei tinkama, 12 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka patikslinti III priedą siekiant nustatyti gairių dėl bendro pažeidimų, pagal jų sunkumą suklasifikuotų į kategorijas, sąrašą.

Sunkiausių pažeidimų kategorija turėtų apimti tuos pažeidimus, kurių metu dėl atitinkamų Reglamentų (EEB) Nr. 3820/85 ir (EEB) Nr. 3821/85 nuostatų nesilaikymo kyla didelė mirties arba rimto kūno sužalojimo grėsmė.

10 straipsnis

Pranešimas

Iki 2009 m. gegužės 1 d. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia pranešimą apie sankcijas, kurias už rimtus pažeidimus numato valstybių narių teisės aktai.

11 straipsnis

Geriausią praktiką

1. Laikydamosi 12 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos, Komisija nustato geriausios vykdymo užtikrinimo praktikos gaires.

Šios gairės skelbiamos du kartus per metus rengiamoje Komisijos ataskaitoje.

2. Valstybės narės kuria bendras geriausios praktikos mokymo programas ir įgyvendina jas mažiausiai kartą per metus, taip pat palengvina savo atitinkamų už ryšius Bendrijoje atsakingų įstaigų keitimąsi darbuotojais bent kartą metuose.

3. Laikydamosi 12 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos, Komisija nustato elektroninės ir atspausdinamos formos blanką, pildomą, kai vairuotojas turėjo laikinojo nedarbingumo ar kasmetines atostogas, arba kai Reglamento (EEB) Nr. 3821/85 15 straipsnio 7 dalies pirmos pastraipos pirmoje įtraukoje nurodytu laikotarpiu jis vairavo kitą transporto priemonę, kuriai netaikomas Reglamentas (EEB) Nr. 3820/85.

4. Valstybės narės užtikrina, kad vykdomieji pareigūnai būtų gerai parengti savo užduotims atlikti.

12 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda pagal Reglamento (EEB) Nr. 3821/85 18 straipsnio 1 dalį įsteigtas Komitetas.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nurodytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

13 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

Valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva Komisija, laikydamosi 12 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos, priima įgyvendinimo priemones, turėdama vieną iš šių tikslų:

- remti bendrą požiūrį, skirtą šiai direktyvai įgyvendinti;
- skatinti vykdomųjų institucijų nuoseklų požiūrį ir suderintą Reglamento (EEB) Nr. 3820/85 nuostatų aiškinimą;
- palengvinti transporto sektoriaus ir vykdomųjų institucijų dialogą.

14 straipsnis

Derybos su trečiosiomis šalimis

Šiai direktyvai įsigaliojus, Bendrija pradeda derybas su atitinkamomis trečiosiomis šalimis, siekdama, kad būtų taikomos tokios pat taisyklės, kaip ir nustatytos šioje direktyvoje.

Iki šių derybų užbaigimo valstybės narės į Reglamento (EEB) Nr. 3820/85 16 straipsnio 2 dalyje numatytą Komisijai pateikiamą informaciją įtraukia duomenis apie patikrinimus, atliktus transporto priemonių iš trečiųjų šalių atžvilgiu.

15 straipsnis

Priedų atnaujinimas

Priedų pakeitimai, būtini jiems pritaikyti prie geriausios praktikos pokyčių, priimami 12 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

16 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2007 m. balandžio 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai minėtų nuostatų tekstus ir tų nuostatų bei šios direktyvos koreliacinę lentelę.

Priimta Strasbūre, 2006 m. kovo 15 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
J. BORRELL FONTELLES

Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės pagrindinių nuostatų tekstus.

17 straipsnis

Panaikinimas

1. Direktyva 88/599/EEB panaikinama.

2. Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą.

18 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

19 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Tarybos vardu
Pirmininkas
H. WINKLER

I PRIEDAS

A DALIS

PATIKRINIMAI KELIUOSE

Atliekant patikrinimus keliuose paprastai tikrinami šie rodikliai:

- 1) kasdienio ir kassavaitinio vairavimo trukmė, pertraukos ir kasdienio bei kassavaitinio poilsio laikotarpiai; taip pat ankstesnių dienų registracijos lapai, kurie privalo būti transporto priemonėje pagal Reglamento (EEB) Nr. 3821/85 15 straipsnio 7 dalį ir (arba) to paties laikotarpio duomenys, saugomi vairuotojo kortelėje ir (arba) įrašymo įrangos atmintyje pagal šios direktyvos II priedą ir (arba) spaudiniuose;
- 2) Reglamento (EEB) Nr. 3821/85 15 straipsnio 7 dalyje nurodytam laikotarpiui, visi atvejai, kai viršijamas transporto priemonės leistinas greitis, N³ kategorijos transporto priemonėms apibrėžtini kaip bet kokie ilgesni kaip vienos minutės laikotarpiai, kurių metu transporto priemonė viršija 90 km/h greitį, o M³ kategorijos transporto priemonėms – kai viršijamas 105 km/h greitis (N³ ir M³ kategorijos yra apibrėžtos 1970 m. vasario 6 d. Tarybos direktyvos 70/156/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių ir jų priekabų tipo patvirtinimą, suderinimo ⁽¹⁾ II priedo A dalyje);
- 3) tam tikrais atvejais – transporto priemonės pasiekti trumpalaikiai greičiai, įrašymo įrangos užregistruoti ne daugiau kaip per 24 praėjusias transporto priemonės eksploatavimo valandas;
- 4) geras įrašymo įrangos veikimas (nustatomi galimi tachografo, vairuotojo kortelės ir (arba) registracijos lapų trūkumai) arba, jei reikia, reglamento (EEB) Nr. 3820/85 14 straipsnio 5 dalyje nurodytų dokumentų buvimas transporto priemonėje.

B dalis

PATIKRINIMAI ĮMONĖSE

Be A dalyje nurodytų patikrinimų metu tikrinamų rodiklių, įmonėse tikrinami:

- 1) kassavaitiniai poilsio laikotarpiai ir vairavimo trukmė tarp šių poilsio laikotarpių;
- 2) vairavimo trukmės ribojimo dviem savaitėm laikymasis;
- 3) registracijos lapai, transporto priemonės ir vairuotojo kortelės duomenys bei spaudiniai.

Jei nustatomas pažeidimas, prireikus, valstybės narės gali tikrinti galimą bendrą kitų kurstytojų ar transporto grandinės dalyvių, pavyzdžiui, krovinių siuntėjų, ekspeditorių ar rangovų, atsakomybę, įskaitant tikrinimą, ar transporto paslaugų teikimo sutartyse laikomasi Reglamentų (EEB) Nr. 3820/85 ir (EEB) Nr. 3821/85.

⁽¹⁾ OL L 42, 1970 2 23, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2006/28/EB (OL L 65, 2006 3 7, p. 27).

*II PRIEDAS***Vykdomųjų įstaigų naudojama standartinė įranga**

Valstybės narės užtikrina, kad vykdydamos I priede nustatytas pareigas vykdomosios įstaigos būtų aprūpintos šia standartine įranga, kuri gali:

- 1) perkelti skaitmeninio tachografo užregistruotus transporto priemonės ir vairuotojo kortelės duomenis, juos skaityti ir analizuoti ir (arba) perduoti informaciją į centrinę duomenų bazę išnagrinėti;
 - 2) tikrinti tachografo registracijos lapus.
-

*III PRIEDAS***Pažeidimai**

Pagal 9 straipsnio 3 dalį, taikant šią direktyvą, šis neišsamus sąrašas naudojamas kaip gairės nustatant, kas laikytina pažeidimais:

- 1) didžiausios leistinos kasdienio, kassavaitinio ar dviejų savaitių vairavimo trukmės viršijimas;
 - 2) minimalių kasdienio bei kassavaitinio poilsio laikotarpių nepaisymas;
 - 3) minimalių pertraukų nepaisymas;
 - 4) Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3821/85 reikalavimų nesilaikymas įrengiant tachografą.
-

PAREIŠKIMAI

Komisija pareiškia, kad dėl rimtų pažeidimų klasifikavimo, jos supratimu, rimti Reglamento dėl tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų suderinimo pažeidimai apima šiuos atvejus:

1. didžiausia leistina kasdienio, kassavaitinio ar dviejų savaitių vairavimo trukmė viršijama 20 % ar daugiau;
2. minimalaus kasdienio ar kassavaitinio poilsio laikotarpio nepaisymas 20 % ar daugiau;
3. minimalios pertraukos nepaisymas 33 % ir daugiau ir
4. nesumontuotas tachografas pagal Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3821/85/EEB reikalavimus.

Komisija ir valstybės narės turi labai stengtis užtikrinti, kad per du metus nuo šio reglamento įsigaliojimo AETR nuostatos būtų suderintos su šio reglamento nuostatomis. Jei per nurodytą laikotarpį nepavyksta to atlikti, Komisija pasiūlo tinkamą situacijos sprendimą.
